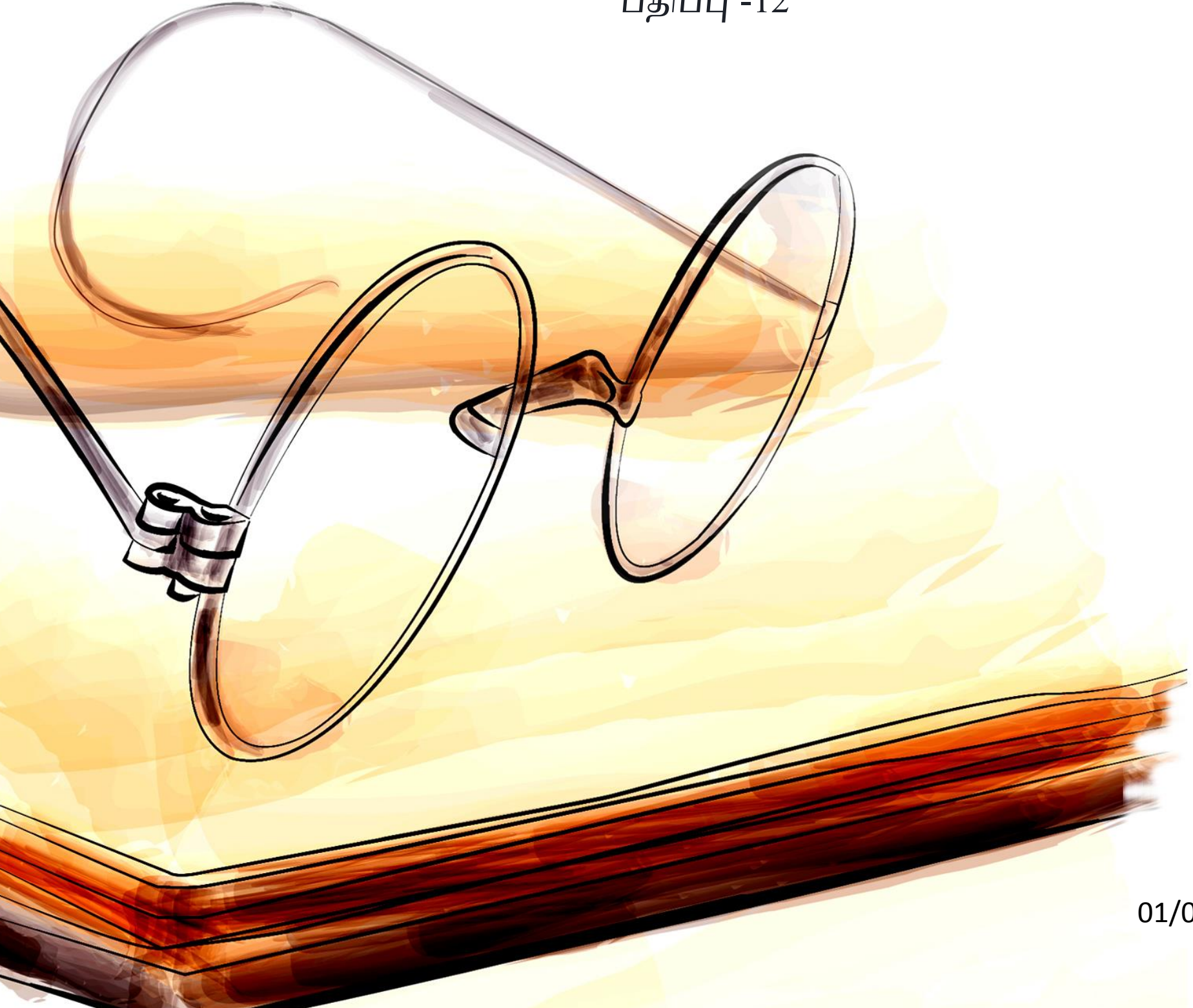

மீன் இதழ்

பதிப்பு -12

01/05/2017

பூஞ்சிறகுள் அடங்கும் வானம்

குருவி குந்த இங்கு
“பணம்”பழமாய் விழுகிறது
ஆள் விரல் அடையாளம்
போலும் இல்லை, ஆம்
நாளேட்டில் படி
கை நாட்டில் தினக்கூலி
சம்பாத்தியத்தில் சமைபடுகிறது
குடும்ப கூழ்

பிச்சை காசிக்கும்
பிரயோசனமற்று
குடியும், குடித்தனமுமாய்
இச்சை”தலை”யின் கீழ்
ஒரு பசுந்தளிர் வளைச்சல் பாழ்

சிவகாசியில் ஒரு சகவாசிபோல்
சரவெடிகளை வார்த்தெடுக்கும்
இளமொட்டு
மத்தாப்பூ இதழ்தொடுக்கும் செங்குருத்து
கந்தகப் பட்டறைகளில்
மகரந்தம் சமைக்கின்றன

முதலிட்டவன்
ஆதாயம் பற்றியே யோசிக்கிறான்
சமுதாயம் மண்ணாங்கட்டி
அவனது பார்வையில்...

மருதாணிச் செடிகளில்
உதிரும் புள்ளிகள்
காலச் சுவற்றில் குருதிச் சித்திரமாய்
கனவுகளில் நீந்திய இறால் குஞ்சுகள்
மாயவலை கறிமீனாய்
சட்டியிலிருந்து அடுப்புக்குள் விழுவது இப்படித்தான்

பண்டிகளைகளின் முற்றங்களில்
வெடித்துச்சிதறும்
பட்டாசுகளுக்கு புரியாது
புகைபடியும் வானம்
ஒரு பூஞ்சிறகுள் அடங்குவது!

--- ரோஷான் ஏ.ஜிப்ரி

இறகொன்று கவிதை எழுதுவதாக
கவிதையொன்றில் நான் படித்தேன்,
இறகுகள்
மென்மையானதாகத்தான் இருக்கின்றன,
உதிர்ந்த ஒரு பறவையின் இறகு
காற்றிலசைந்து, அசைந்து
கவிதையின் படிமமாய் இறங்குகிறது,
மரணமும் மென்மைதொன்னு
இறகின் கவிதையில் எழுதியிருக்கலாம்,
வலிகளை உதிர்க்கிறேன்...
இறகுகளின் நொய்ம்மை
மனசுக்குள் வந்து ஒட்டிக் கொள்கிறது,
உதிர்ந்த இறகுகளுக்காய் பறவைகள்
விரதங்கள் இருப்பதில்லை...
பறவையின் மனசையெடுத்து
சிறகுகளாய் பொருத்திக் கொள்கிறேன்,
நான் உயர உயரப் பறக்க...
வலியின் இறகுகள் உதிர்கின்றன...
சப்தமில்லாமல்
ஒரு கவிதையை எழுதிக் கொண்டு!

--- முகமது பாட்சா

பாம்புகள்.... எனது....
பால்ய காலத்துச் சினேகிதர்கள்.
பச்சைக் கிளுவந் தடியால்...
பாம்பின் உச்சந் தலையை...
வலிக்காமல்... அழுத்தி....
வாலைப் பிடித்துத் தூக்கினால்...
தூக்கத்தில் சிரிக்கும் குழந்தை போல...
சிணுங்கி விட்டு... அடங்கி விடும்.
பிறகு... இடது கையால் கழுத்தைப் பிடித்து..
வாலை விடுவித்தால்...
முழங்கையை... இறுக்கிச் சுற்றிக் கொள்ளும்.
பளபளக்கும் பாம்பு முதுகை...
தடவிக் கொடுத்து விட்டு...
தரையில் விடுவேன்.
எங்கள் வீட்டுக் கிணற்றில்...
அடிக்கடி.. பாம்புகள் விழும்.
தண்ணீர்க்குள் நீந்திக் களைத்து..
பரிதாபமாய்.. பாறைகளின் இடைவெளியில்..
சுருண்டு கிடக்கும்.
இலந்தைக் கொப்பை.. கயிற்றில் கட்டி..
கிணத்துக்குள் விட்டால்...
ஏறி... உட்கார்ந்து கொள்ளும்.
எடுத்து... வெளியே விடுவேன்.
தயங்கித் தயங்கி... நகர்ந்து...
வேலியோரம் போய்.. நெளிந்து விட்டு...
பின்... மாயமாய் மறைந்து போகும்.
நான்... பாம்பு மனிதன்.
பாம்புகளிடம் பாடம் கற்றவன்.
அன்றைக்கு நான்.. எடுத்து விட்ட...
பாம்புகள் எல்லாம்...
இன்றைக்கும் என் கனவில் வருகின்றன.
பின்னிப் பிணைந்து...
அந்தரத்தில்... புணருகின்றன.
முத்திரைப் புடையனும்... செட்டி நாகமும்...
மூர்க்கத்தனமாய்... மேளதுகின்றன.

பாம்புகளிடம்.. கற்ற....
பால்ய காலப் பாடங்களையெல்லாம்...
இன்னமும்... ஞாபகத்தில் வைத்திருக்கிறேன்.
சாலைகளில்... நடக்கும் போடுதெல்லாம்...
எனக்கு முன்னால் விரிந்து நகர்கிறது....
ஒரு... கறுப்பு வெள்ளை... உலகம்.

--- ரூபன்

எனது மெனத்தை
களைக்கும் ஒற்றைச்சொல்
அந்தரத்தில் பறந்து உதிரும் சிறகை
நிலைகொள்வதில்லை

ஆதிச்சொல்லின் கூர்மையென
எனை கட்டிவைத்திருக்கிறது
உனது பார்வையின் தீவிரம்
எனை நெகிழ்ச்சியும் கணத்தில்
கசிந்துருகும் கானலாகிறேன்

அந்தகார வெளியில்
கைகெட்டும் தூரத்தில்
மின்மினியென மறைந்து ஒளிரும்
அடர்மெனம் ஒர் உயிரிலி தான்

ஒரு பறவையென பறந்துசெல்ல
உன் மன வீதியின் கிளைகள்
அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாய்
மாயவளைபின்னி கிடக்கிறது

நீயோ பாதை மறுக்கிறாய்
துயர வீதியின்
ஒற்றைச் சொல்லென.....!

--- நீவிகா யித்ரை

பல்லாங்குழியில்
பாண்டி வேண்டி
ஓவ்வொரு முறையும்
புனியங் கொட்டையோடு
போட்டுக்கொண்டே வருவான்
ஒருக் கண்ணை என் மீதும்
ஒருக் கண்ணைக் குழி மீதும்....

ஓத்தையா? ரெட்டையா? பிடிக்க
கட்டை விரலுக்கும் ஆள்காட்டி விரலுக்கும் இடையில்
ஒரு புனியங்கொட்டையை
ஒளித்து வைத்து
என்னை ஏமாற்றுவான்.

முந்திரிப் பருப்போ
பிஸ்தாப் பருப்போ காணாத கிராமத்தில்
வறுத்து ஊரவைத்த
புனியம் பருப்பை பிடி அள்ளி
யாருக்கும் தெரியாமல்
எடுத்துவந்து தருவேன்...

அடிவயிறு தெரிய
எக்கி எக்கி பறித்த அழகை
ரசித்தபடி புனியங் காயை
உப்பு மிளகாய் வைத்து சுவைப்பான்.

புனியம் மரத்தைச் சுற்றி
ஓடிபிடித்து விளையாடும்
போதெல்லாம் அகப்பட மாட்டான்.
நான் வேர் தடுக்கி விழு சிரிப்பான்.

ஒரு காலத்தில்
பூ விடும் போது போனவன்
வேறு காலத்தில்
சொக்கட்டான் பழமான போது வந்தான்.

பட்டணம் போய் படித்துவிட்டு வந்து
பட்டிக்காடான என் நேசத்தை
சுவைத்து விட்டு
புனிப்பதாக சொல்லி துப்பிவிட்டு போனான்.

அதே புனிப்பு மீது
ஆசை அதிகம் ஆனதால்
ஊர் தின்னும் முன்பாக....

அதே மரத்தில்
தூக்கிட்டுக் கொண்டு பேயாகிப் போனேன் நான்.

--- பி.கே.சாயி

நீங்கள் செய்ய வேண்டியது ஒன்றே ஒன்றுதான்
உங்களின்
நாகை சுற்று நீளமாக்கி
தெருவரைக்கும் கூட்டிக்கொண்டே செல்லுங்கள்...
வழியில் வருகிற
பரவிக்கிடக்கின்ற
கதைகளை சுவைத்துக்கொண்டே செல்லுங்கள்...
அக்கதைகளை மெருகேற்றி
உங்களால் முடிந்தவரை
நீட்டிச்சென்று தொடர்கதையாய் ஆக்குங்கள்...
பின்னொருநாளில் நாகை சுருட்டி மடக்கி வைத்து
எதிர்ப்பார்ப்புடன் வீதிகளில்
வலம் வருவீர்கள்...
சில எச்சில்களின்
எச்சங்கள் உங்கள் மீது
தெறிக்கும்...
தானாகவே உணர்வீர்கள்
அதில் உங்களுடையதும் கலந்திருக்கும்...

--- ராம் பெரியசாயி

கடைசியில் ஒரு நியாயம்

கொலைகாரக் கண்களை
மெல்லிறகால் பொத்தி
உபன்யாச நூல்களைப் பார்க்கச் செய்தோம்
காற்றில் கலைந்த பக்கங்கள்
கிழியத் தொடங்கியதால்
கண்களைக் கருங்கல்லால் குத்தி
ரத்தத்தால் கழுவினோம்.
பாவம் செய்த கைகளில்
சிலுவை மாலை கொடுத்து
ஸ்தோத்திரத்துடன் உருட்டச் சொன்னோம்
வெப்பம் தாங்காத மணிகள்
கழன்று ஓடுவதைப் பார்த்ததால்
அவ் விரல்களை நறுக்கி
தீர்த்தத்தில் புனிதமாக்கினோம்.
வசவு பாடிய வாயை
சூஃபி இசையால் நிரப்பினோம்
ஏக இறைவனின் அழகுரல்
எதிரொலியாகத் திரும்பியதால்
நாக்கைப் பிடுங்கி எறிந்துவிட்டு
கள்ளிச் செடியின் விதை தூவி
ஊசி நூலால் வாயைத் தைத்து
அவனை அருள் பெறச் செய்தோம்.
அழுக்குகள் அனைத்தும்
ஒருசேர நீங்கி
ஒளி பொருந்திய ஆன்மாவாக
அவனை மாற்றிவிட்டோமென்ற
கனிகூர் தருணத்தில் வெளியேறி
வன்மத்துடன் வேகமாகத் துடித்த
அவனது இதயத்தை
நான்காகப் பிரித்து
ஆளுக்கொரு சட்டைப்பையில் போட்டு
அமைதியாக வந்துவிட்டோம்.

--- மனோ ரெட்

வேண்டுகல்

குளிர்மானக் கடைக்காரன்
கருக்கும் வானத்தை
அவ்வப்போது
அன்னாந்து பார்த்துக் கொள்கிறான்

மழை வரக்கூடாதென
இஷ்ட தெய்வத்திடம்
வேண்டிக் கொள்கிறான்

தற்பூசணி நுங்கு இளநீர்
வெள்ளரி விற்பவர்களுக்கும்
அதோ கவலை

பிளாட்பார வரசிகள்
மழை வேண்டாமென
யாகமே நடத்தினர்

இருந்தும்
மாலையில்
கொட்டித் தீர்க்கிறது மழை

ஒரு வேளை
டெல்லியில் அவிழ்ந்த
உழவனின் கோமணம்
இப்போதுதான் வருணனின்
கழுத்தை நெருக்கியிருக்குமோ

இதோ
மழையில் நனைந்து
டிரை சைக்கிளை உருட்டியபடி
செல்கிறான்
ஒரு
குல்ஃபிக்காரன்

--- துருவன் பாலா

விடுதலைவேண்டி ஓர் யாசகம்..!

நான்கு மூலைகளிலும்
சுப்பாறிகளின் சாற்றை
நீர்ப்பி வைத்திருக்கின்றனர்
திருகிகள் கழன்றும்
தலைநுனிிகள் உடைந்தும்
தீர்ந்த பழரச சீசாக்கள் உருள்கிறது.

வலித்த பீடித்துண்டுகளும்
எரிந்த தீக்குச்சிகளும் ஆங்காங்கே
ஊறி நசத்துக்கிடக்கிறது
தானொரு ஓரினத்தானென்றும்
தன்னை விரும்புவர்கள்
அழைப்புவிடுக்க தமது
அழைப்பெண் இதுவென்றும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

என்றோ காதலித்துச்சென்றவளை
பழிதீர்க்கும் பொருட்டு
அவளின் பெயரெழுதி
மாதிரி படம் வரைந்து பாகங்களை குறித்து
அவளை இப்படியாக புணருங்கென
ஒரு சித்திரம் காட்டுகிறது.
எழுச்சிகொண்ட சில நியாயவான்கள்
உன் வீட்டின் பெண்டிரை
அனுப்பி வைக்குமாறு பதில்
வரைந்திருக்கிறார்கள்.

ஆஜானுபாகுவான ஒருத்தியின்
யோனி விலையை உள்நுழையும் ஒவ்வொருவரும்
காணலாம்.

போதாமைக்கு குறி தடித்து
நீண்ட இன்பம் காணும்
பிரசுரங்கள் வேறு.

எட்டிப்பார்க்க விருப்பயில்லை
வெட்கமின்றி கேட்கிறேன்
நீ புழங்கும் கழிவறைக்கு
என்னை அழைத்துச்செல் சினேகி..!

--- சேலம் ராஜா

நோயுற்ற மனைவியின் கை
குழந்தையின் கைபோல இருக்கிறது.
எடுத்து நெஞ்சில் வைத்துக்கொள்ள ஏதுவாக...
எத்தனை கோபத்தில் அவள்
இருக மூடி வைத்திருந்தாலும்
என்னைக் கண்டதும் அவள்
மனதின் தாழ் சட்டென தெறித்துவிடும்.
எனக்கான வீடு அவள் மனம்தான்
என்று நம்புகிறேன்.

இரண்டு மனங்களுக்கிடையே
ரகசிய சுரங்கவழி ஒன்றிருக்கிறது.
யாருமே சொல்ல முடியாத
ஆறுதல்களை
அதன் வழியேதான் நாங்கள்
எடுத்துச் செல்வோம்.
இன்று அவள் நோயுற்றிருக்கிறாள்.
ரகசிய பாதையின் கதவுகளை
பகிரங்கமாக திறக்கிறேன் நான்
அழுகையால்...

கடவுள் நம் கூடவே இருக்கிறார்
கவலையை விடு என்று,
கண்களை துடைக்கிறாள் அவள்.
யாருக்கு யார் ஆறுதல் சொல்வது?
இந்த தலைகீழ் விகிதங்களை
என்னதான் செய்வது என்று
கைகளை பிசைகிறது விதி.....

--- கார்த்திக் திலகன்

முழுப்பரிட்சை விடுமுறைக்கு
ஊருக்குவரும் அத்தைப் பிள்ளைகளைச்
சொல்ல நிறைய இருக்கிறது.....

அத்தைமகளின் ப்ரில் கவுன்
தங்கையை மீடறு விழுங்க வைத்தது....

அத்தை மகளின்
ஸ்பூன் பிடிக்கும் லாவகங்களில்
நான் கறிக்குழம்பின்
கடைசி ருசி மறந்து போனேன்....

அவர்கள் நான்கு மணிக்கொருமுறை
முகம்கழுவி பவுடர் பூசிக் கொண்டதில்
எங்களின் வியர்வை தேகத்தை
வெறுக்க ஆரம்பித்தோம்....

அவர்கள் செருப்பில்லாமல்
தரையிறங்க மறுக்க...
எங்கள் காய்த்த பாதங்களை
வசைபாடித் தீர்த்தோம்....

மெதுவாய்த் தலையாட்டி
பாடல்கள் ரசிக்கும்
அவர்களுக்கு முன்னால் எங்களின்
கைத்தட்டுக் கும்மாளங்கள்
வெளிறிப் போயின....

பின்னொரு நாளில்
அத்தை பிள்ளைகளைப்
போலவே நாங்களும் ஒரு
விடுமுறைக்கு ஊர் வந்து இறங்கினோம்.....!!

வறண்ட எங்கள்
குளங்களைச் சுற்றி அப்படியே இருந்தன
எங்கள் காய்ந்த வயல்கள்...!!

அத்தைப் பிள்ளைகள்
வந்திருந்த அந்த விடுமுறைகள்
வந்திருக்கவே வேண்டாம்.....!!

--- கட்டாரி

தீநாவினை சுழற்றிபடியே
இந்நிலத்திற்கு மேல் அப்படி எழும்புகிறது
நெடுங்கோடைச்சர்ப்பம்

கரம்பைஇடுக்குகளில் சிக்கிக்கொண்ட
ஆநீரைகளின் மறிகளின் மேய்ப்பர்களின்
குரல்கள் ஓலமிட்டு கெஞ்சுகின்றன
வெக்கையின் தாழிட்ட கதவுகளை திறந்துவிடும்படி

போக்குகாட்டும் வரப்புளலிகளின் நடன ஓசை
வெறிக்கும் இருளர்களின் உச்சிசெம்பட்டை
கேசத்தை வலுவாய்இழுத்துவிட்டு
வெயிலோடு சேர்ந்து சிரிக்கிறது

மன்னித்துக்கொள்ளுங்கள் பிரயிள்
வெம்மைக்கு பொசுங்கி சிறகிலிருந்து
உதிரும் இறகுகள் இம்முறை தம்வாழ்வினை
காற்றில் எழுதமுடிவதில்லை
கானல்நீரில்தான் எழுதுகின்றன

பிரளயத்தை பிரகடனமிடும் நெடுங்கோடை
இது ஒரு போதும் முடிவடையா கொடுங்கனவென
உரக்கச் சொல்லி கர்ஜிக்கிறது

புரிந்துக்கொள்ளுங்கள்
இதுதான் ஊழியின் ஆரம்பம்
முனைக்கருகே உதிக்கும் சூரியன்களை
ஒன்று எரிப்போம்
இல்லையேல் எரிவோம்

--- அன்பில்பிரியன்

சம்பவங்கள் எழுதப்பட்ட
புத்தகமொன்று
சவக்குழியில் கிடக்கிறது.

கண்ணீரில் தொடங்கி
கண்ணீரில் முடிந்த புத்தகம்.

தனக்கின்றி அம்மா ஊட்ட
வியர்வை தொடர் அப்பா தீட்ட

வண்ணத்துப் பூச்சிகள்
சிதைத்து பூக்கள் கொய்து

சிலதை அரவணைத்து
பின் இடையறுத்து

வேண்டியதை விட்டு
விரும்பியதைக் கற்று.

ஒரு கவிதைப் புத்தகத்துப்
பக்கங்களைக் கிழித்து
வரிகள் திருத்தி

தானே இரண்டு கவிதைகளை
எழுதி வீதியில் நிறுத்தி

உழைக்க மறுத்து
தடம் மாறி தடுமாறி
பிழைக்கு இணங்கி
பிழைக்கத் தயங்கி

சவக்குழியில் கிடக்கிறது
ஒரு சம்பவப் புத்தகம்.
முகத்தை மூடுவதற்குள்
எல்லோரும் பார்த்து விடுங்கள்.

--- குறிஞ்சி நாடன்

மூன்றாம் விதி

நன்றாக சாய்ந்து
கைகள் இரண்டையும்
மர இருக்கையில் ஊன்றி
உற்று கவனித்துக் கொண்டிருக்கும்
அவருக்குத் தெரிந்திருக்கும்

பந்தை தவற விட்ட
ஆரஞ்சு தோல் குழந்தை
கைகளை விரட்டியது

நீதானித்ததில்
நெற்றி வியர்த்து
சினேகமாய் சிரிக்கிறது

ஏன் மஞ்சள் சூரியன்
பச்சைப் பூங்கா
சிவப்பில் பூக்கள்
யோசித்து நெற்றி சுருக்கியதில்
வானம் முட்டியது

ஓடி வந்து கால்களைக்
கட்டிக்கொண்ட பட்டுவிற்கும்
நியூட்டன் விதிகள்
வினை செய்திருக்கலாம்...

--- கார்த்திகா அ

கழுகுக்கூடு
கீழே விழுகிறது
கோழிக்குஞ்சு இறகுகள்...

--- கவிஞர் வைமுதா

அன்னைவடிவில் அன்புமகள்

பெற்றெடுத்து வளர்த்ததாலே
பாசம்விட்டுப் போகலைம்மா !
நெற்றியிலே பொட்டுவந்து
நெஞ்சையும் பிசையுதம்மா !

ஈனறும்பு கடிக்காமல்
என்செல்லம் வளர்ந்திடவே
பாய்போட்டு கிடத்தாமல்
பஞ்சமெத்தை வாங்கினேனே !

பிஞ்சுவிரல் கால்களிலே
பிரியமுடன் போட்டுவிட்டேன் ,
கொஞ்சிவினை யாடிடவே
கொலுசுதுணை சேர்த்துவிட்டேன் .

கண்ணுக்கும் மேலாக
கண்மணியை நான்வளர்த்தேன் ,
பெண்ணாக வளர்க்கவில்லை
பெற்றதாயாய் நினைத்திருந்தேன் .

அஞ்சுவிரல் மோதிரமும்
ஆணிப்பொன் வைரமுமே !
கொஞ்சுங்கிளி மயிலாகக்
குரல்கேட்டு மகிழ்ந்திருந்தேன் .

கட்டாந்தரை மீதினிலே
கால்பதித்து நடக்கையிலே
மொட்டெல்லாம் பூவாகும்
முள்ளெல்லாம் மலராகும் .

வீட்டுக்குள் தெய்வமாய்
விளையாடி மகிழ்ந்தவனோ
கூட்டைவிட்டு செல்கையிலே
குழந்தைமனம் பதறுதம்மா !

--- அ.முத்துசாயி , தாரமங்கலம்

விஞ்ஞானம்

அரைகுறை ஆடை உடுத்தி
அந்த பாதையில் நடந்து வந்தார்கள்
அதற்கு முன்
அதுவும் இல்லாமல் இருந்தார்கள்

சிலர் கம்போடும்
சிலர் கழுதைகள் பூட்டிய வண்டியோடும்
பயணம் தொடர்ந்தது.

இப்போதிவன் நடந்தபோது
அழகிய ஆடையோடும்-
அலைபேசி கையோடும்-

இன்னுமோர் கோடி
இரவுகளுக்குப் பின்னே வருபவன்
இதையும் பார்த்து சிரிப்பான்.

அப்போது
அவனின் பிறந்தநாள் விழா
ஆகாயத்தில் அங்கவொரு கிரகத்து
அகல மைதானத்தில்
விமரிசையாய் நடக்கும்...

பறவைகளின் அழகு கூட்டு வீடுகள்
பழுப்பேறிய நெகிழ்க்கு மாறும்போது
யார்கண்டார்கள்
தேனீக்கள் தேனுறிஞ்ச
தேங்குமூல்கள்
தேவை இல்லாமல் போகலாம்!!!!

--- சுசீந்திரன்

நட்சத்திரங்களின் சிறகுகள்

கண்ணீரின் வேர்கள் நெஞ்சுக்குள் இறங்கும்
கண்களில் பூக்கள் உதிரும்
கண்ணீர்த் தவங்களே கண்ணீர்த் தவங்களே
கறுத்த சாபங்கள் கலையும்

முள்ளே உந்தன் துயர நாட்களில்
ரோஜாக்கள் அரும்பி மலரும்
முரட்டுத் தோழர்உன் உழைக்கும் தோள்மலை
முகட்டினில் வைகறை புலரும்?

நட்சத்திரங்களுக்கு சிறகுகள் தந்தால்
யின்யினிப் பூச்சிகளாய்ப் பறக்கும்
நதிகள் இணைந்து நாட்டுக்குள் நடந்தால்
சொர்க்கத்துக் கவிதைகள் பிறக்கும்

தீபங்களின் திரிகள் தீய்ந்து கரும்
தூண்டு கோல்களோ உறங்கும்
தீபங்களே நீங்கள் தீவிரம் தணிந்தால்
தேசம் உம்மை வணங்கும்

ஒரேஒரு புன்னகை உதடே எழுது
ஒரு புவனம் இங்கே பூக்கும்
மனிதக் கனவொன்று மனிதா விதை நீ
மானுடம் புதிதாய் முளைக்கும்

எதுவரை பசியின் கனவுகள் நீளுமோ
அதுவரை பசுமை விரியும்
எதுவரை அன்பு உலகை ஆளுமோ
அதுவரை தான் பூமி சுழலும்...!

--- கவித்தாசபாபதி

உழவன் உயிர்

வயல மட்டுமே
வாழ்வாய் கொண்டவன்
வாழ வழி கேட்டு
வீதியில நிற்கிறான்...

அங்க, இங்க நீன்னா
அரசியலா போகுமுன்னு
தலையிலதான் முண்டாசு கட்டி
தலைநகரில் நிற்கிறான்...

கடன கேட்டு வங்கி தந்த
தொல்லையத்தான் தாங்காம,
மானமுள்ள விவசாயி
மடிந்து தானே கிடக்கிறான்...

இழப்பதற்கு இல்லையின்னு
கோவணத்த அலுத்தாலும்
நாதியில்ல கேட்பதற்கு
நடுத்தெருவில் நிற்கிறான்...

எதிரிக்கட்சி, உதிரிக்கட்சி
எத்தனையோ வந்தாலும்
அரசும் அத கேக்கல
அவன் நிலைதான் மாறல...

உழவன் மட்டும்
இல்லையின்னா உலகம்
அழிந்து போகுமுன்னு
உலகம் சுற்றும்
வாலிபனுக்கு விளங்கலையோ...?

--- சகா

இசையில் மயங்கி விட்டேனடா - நான்
இதயம் நெகிழ்ந்து நின்றேனடா
அசையா விழியால் பார்த்தேனடா - நீ
அருகில் வந்தால் பூப்பேனடா!

ஊமைக் கனவாய் ஆனதடா - என்
உள்ளமும் கனன்று எரியுதடா
ஆமை யாய்ப்புலன் அடங்கிடுமோ - உன்
அன்பே என்னை மாற்றுமடா!

கொடியில் படர்ந்த மலர்களுமே - உன்
கோலம் காண ஏங்கிடுதே
துடிக்கும் பெண்மை நிலையுணர்ந்தே - நீ
தோளில் தாங்க வந்திடடா!

காற்றின் உறவில் அரும்பவிழ - அதில்
களிப்புடன் வண்டு மதுசுவைக்கும்
ஏற்றுக் கொண்டிட வருவாயா - கண்ணா
ஏனோ நீயும் என்னைமறந்தாய்!

--- சியாமளா ராஜசேகர்

ஒரு எதிரிக்கான
கறுப்பு கொடி
குத்திய நாளில்
சேகரித்து வைத்திருந்த குண்டுசிதான்
இப்போது பயன்படுகிறது
பட்டனற்ற எதிராளியின்
சட்டையைக் குத்திக்கொள்ள....

--- சுயம்பு

இருள் படர்ந்தபோது
மெல்ல தழுவிக்கொண்டது
நிலவினை மேகம்..!

--- சொ.சாந்தி

சிதைந்து போன பெருங்கிணற்றின்
புதர் மண்டிய போர்வைக்குள்
வசிக்கிறது எனது பறவை...
தேவையற்ற ஒன்றாய் சீண்டுவாரற்று
சதைக்கூடுகளுக்குள்
குறுக்கும் நெடுக்கும் பயணிக்கிறது
காலத்தின் அனுபவங்கள்...
புறமுதுகில் அறைந்த வார்த்தையின் முட்கள்...
இப்போதெல்லாம்
முகமுகிகள் இல்லாமல்
முகத்திற்கெதிராகவே கடந்து செல்கிறது...
கதவடைத்தபின்...
இரவுகளில் மகனுடன் மனைவி பேசும்
மெல்லிய உரையாடல்களில்...
கதவிடுக்கில் வழிந்து
என் பற்றிய அருவருப்புகள்
பெரும் பாம்பாய் வெளியேறுகிறது..
துணையின் வசந்த காலத்தில்
அமுதமாய் புகழ்ந்து வயித்த உமிழ்நீர்
துடைத்துவிட யாருமின்றி
உணர்வற்று வழிகிறது...
கூன் விழாத மேனியும்...
இழுக்காத கால்களும்..
வயோகிதத்தின் வலி குறைத்தாலும்....
கூர்மையான காதுகளுக்குள்
வலிகள் புதிது புதிதாய் குடியேறுகின்றன....
இத்தனை வயதிலும்....ஆச்சர்யம் தான் என
மருத்துவர் பாராட்டியதில்
வீட்டிலிருப்பவர்களுக்கும்..எனக்கும்
உடன்பாடில்லைதான்...
கூர்மையாய் வசவுகள் கேட்பதில்....

--- சந்துரு

பெஞ்சு

கேவலம் ஒரு
பெஞ்சுதானே என்கிறீர்களா !

பிரசவ அறை முன்னே முதன்முதலாய்
தன் குழந்தை முகங்காண
காத்திருக்கும் தந்தைகளின்
பெஞ்சுத் துடிப்பை
கேட்டுப் பழகியிருக்கிறேன் !

வகுப்பறையின் கடைசி வரிசையில்
வாழ்க்கைச் சதுரங்கத்தின்
கருப்பு வெள்ளை கட்டங்களில்
எதிர்காலத்தில் என்னை நினைவுகூரும்
அனுபவங்களை கற்றுக் கொடுப்பதால்
என்னையே விரும்பும் ஒரு கூட்டத்தை
வருடங்களாய் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன் !

என் மீது ஏறி நிற்கச்
சொல்வதால் வம்பு செய்யும்
மாணவர்கள் திருந்தி விடுவார்களென
ஆண்டாண்டு காலமாய் ஆசிரியர்களை
நம்ப வைத்திருக்கிறேன் !

உ கடை வாசலில்
அரசியல் நாட்டுநடப்பு காதல்
இத்யாதியென விவாதிக்கும்
பாமரர்களின் பாராளுமன்றமாயிருக்கிறேன் !

கால்நூற்றாண்டு முன்பு வரையிலும்
கிராமத்து திரைக் கொட்டகையில்
தரை டிக்கட் ரசிகள்
கண்ட கனவுகளின் முதல் படிக்கட்டாய்
காட்சியளித்துக் கொண்டிருந்தேன் !

பூங்காக்களில்
போய் மறைந்த வசந்தத்தை
அசைபோட வரும் முதியவரும்
வேலையற்ற பொழுது போக்கிகளும்
வீட்டில் காதல் பேச இயலா தம்பதிகளும்
தேடித் தேடி வந்தமரும் ஞான பீடமாயிருக்கிறேன் !

வந்து நிற்கும்
புகைவண்டியில்
காலியாக கிடக்கும் என்னைப்
பார்த்தால் ஓடோடிவருபவர்கள்
வேர்க்கடலைத் தோலும்
பழைய செய்திதாட்களையும்
விட்டெறிந்து விலகும்போதும்
வருத்தமடைந்ததில்லை !

இந்த மாபெரும் நாட்டில்
ஐனநாயகத்துக்கு ஐயப்பாடு
வரும்போதெல்லாம்
அரசியல் சாசன பெஞ்சென்று
என் மீதமர்ந்துதான்
நீதியரசர்கள் தங்கள்
வேத புத்தகங்களை
புரட்டிப் பார்க்கிறார்களாம் !
அங்கு நான் நிஜமாகவே
இருக்கிறேனோ இல்லையோ
பெஞ்செனும் பெயரிட்டு
எனக்குப் பெருமை செய்திருக்கிறார்கள் !

வாருங்கள் !
என்மீதமர்ந்து சிந்தியுங்கள் !
நீங்களும் கவிதை எழுதுவீர்கள் !

--- ஜி ராஜன்

நீறங்கள் மங்கிய ஓவியங்களில்

வருடங்கள் மறந்த
ஒரு பேருந்து பயணத்தில்
சில கவிதைகளுடன் நீ
அருகருகே இருக்கைகளில் ஏதோ ஒன்றை
முணுமுணுத்தபடி நெஞ்சில் சாய்ந்து
அண்ணாந்து பார்க்கிறாய்
கண்களுக்குள் நுழைந்து
இதயம் விதானங்களில்
ஓவியங்கள் வரைந்தவாறே...
என்னைக் கடந்து ஓடும் இருள்கவிழ்ந்த மரங்களிலும்
செடிகளிலும்
முடிவு பெறாத தேடல்களில்
மனம் மெளனித்துப் பயணிக்கிறது
இருள்கவிழ்ந்து கிடக்கிறது
உள்ளும் புறமும்!

குளிரை ஆவேசமாய்த் துப்பும்
பேருந்தின் சீற்றத்தில்
பக்கத்திருக்கை அரமற்று கிடக்கிறது
சில வார்த்தைகளை உதிர்க்க முயன்று
உதடுகளுக்குள் ஒளித்துக் கிடக்கிறேன்
நீ முணுமுணுத்த வார்த்தைகளைப்
இருக்கைகள் எங்கும் தேடுகிறேன்
இன்றும் கடந்தோடுகின்றன
இரவுகள் அணிந்த மலைகளும் மரங்களும்
என் பார்வைகள் பொருட்டன்றி!

நீறம் மங்கினும்
நீ வரைந்த ஓவியங்கள் மட்டும்
இதய விதானங்களில்..
எதையோ கூற முயன்று!

--- முனியாண்டி_ராஜ்

மனம் முழுக்க பறக்கும்
கோயில் மாடப்புறாக்கள்

வானில் இருந்தே
வட்டமீடும் கழுகுகளின் பார்வை

பார்வை தெரியாத
பகுத்தறிவு மனிதனின்
பிச்சை பாத்திரம்

வெறி கொண்டு குலைக்கும்
தெரு நாய்களின் வீரம்

அனைத்தையும் பார்த்தவாறே
செருப்பு தைக்கும் முடவர்

நீண்டு கொண்டே இருக்கும்
அவருடைய நாளைய நம்பிக்கையோடு

--- செல்வ கார்த்திகேயன்

பெருநதியொன்றின் மீதுலவும்
மீன்கொத்தியொன்று
நீரீனுள் நுழைந்தெழுகையில்
குதிரைக்கும் சிறுமீயொருத்தி
அலகில் துள்ளும்
மீனிற்காய் வருந்த
அம்மீனை நதியில்
நழுவவிடுகிறதப்பறவை
அக்கணத்தில்
நீந்துகிறாள் அச்சிறுமீ மீனொன்றாய்...

--- புன்னகை சேது

கீட்டிற்கு பின்னான இரவுகள்
 அவளின் நிறைய முத்தங்களால் நிறைத்திருக்கும்
 முட்டுவாயில் தடித்திருக்கும்
 சிறு பருக்களில்
 என் விரல் பிடித்து அழுத்திக்காட்டுவாள் எச்சில் தொட்டு
 இடுமாறு கேட்பாள் இந்த நாப்கின் ப்ராண்டு
 சரியில்லை தொடையிடையில் எரிச்சலென்பாள்
 எதையெதையோ இழுத்துப்போட்டு
 பேசிக்கொண்டிருப்பாள்
 கூடவே என்னையும்
 வரவர சாருக்கு புடிக்கலையோ, சாடைபேசுவாள்
 சரிசரி இருக்கட்டுமென இடையில் தலையணையை
 உறங்கவிடுவாள் அடிக்கடி திரும்பி பார்த்து கைநகர்த்தி
 எங்களின் தூரங்களை அளந்துகொள்வாள் தண்ணீர்
 குடிப்பதுபோல் பாவனைவேறு
 உண்மையிலயே புடிக்கலையாடா,
 முதல்முறை காதலை
 சொல்வதுபோல் கேட்பாள்
 உறங்குவதைப்போல் இரண்டாவது உருளில் மார்பில்
 படர்ந்து நுனிமூக்கினால் பேசத்துவங்குவாள்
 கொட்டாவியை தவழ,
 என்னடா ஓவரா பன்ற என்றவாறே சட்டையை
 காலருடன் பற்றியிழுத்து உதடுபதித்து மார்புசுளியை
 ஒரே மூச்சில் அறுத்து எறிகிறாள்
 குளிர் கொஞ்சுகிற
 இந்த இரவை அவளுக்கே
 ஒப்புக்கொடுக்கிறேன்
 மத்தியில் கொட்டிக்கவிழ்த்திருக்கும் வெட்கங்களை
 ரசிப்பதற்கேனும் இந்த நாடகத்தை நீட்டிக்கலாம்தான்
 ஆனாலும்,
 ஐக்கெட்டின் கொக்கிகளை தளுவும்
 என்விரல்களிடம் என்ன சொல்லி தடுப்பது
 அடியேய் முடியலடி என்றா?
 மெதுமெதுவாய் என் குளிர் இரவை கைப்பற்றி
 கொள்கிறாள் வழக்கம்போல்

இதுதான் மறையென்று மனதை ஆறுதல்
 படுத்திக்கொள்கிறான் வள்ளுவன்

--- வினோத்

பிண வீட்டின் காலை

காற்றைக் கிழித்தெறியும் பறைகளின்
 ஓசையில் விடியும்
 வீடொன்றின் பின் மரத்திலிருந்து
 இரைதேட கிளம்புகிறது பறவை
 கடக்கும் நேரங்களில்
 பஞ்சாரத்திலிருந்து இரு கோழிகள்
 வெளியேற்றப்படுகின்றன
 ஐதகம் பொருந்த புணரும்
 விலங்குகளின் புழங்குதல் அறிந்து
 அடுப்படி விட்டு ஓடுகிறது சுண்டெலி
 திண்ணையில் உறங்கும் நாயை
 வயிறு பிடித்து வேற்றிடம் மாற்றுகிறான்
 அம்மணச் சிறுவன்
 தேநீர் தயாரிப்பில் சிந்திய இனிப்புக்காய்
 எறும்புகள் மொய்க்கிறது
 அடித்துக்கொண்டு அழுபவர்களின்
 உடல்மொழியை இரசித்தல் தொடங்கி
 துணை புதைக்கப்பட்ட கரையின்
 அருகே படுப்பதுவரையான எண்ணத்தில்
 நகராதிருக்கிறது பிணம்.

--- நுற்பவினைஞன்

குளிர்சூட்டப்பட்ட சவப்பெட்டியில்
 உருகி கொண்டு இருக்கிறது
 ஓராயிரம் உறவுகளின் கண்கள்..

--- அ.சு.ரா

சாலையோரம்
உருக்குலைந்து நிற்கும்
முகம் தொலைத்த
வாகனத்தின்
மென் சிரிப்பில் வலித்து
நெருங்கினேன்....
தொங்க விட்ட கிளியின்
சிறகுகள்

இன்னும் படபடத்துக்கொண்டிருந்தன....
நொறுங்கிக்கிடந்த
கண்ணாடித்துகள்களில்
பயணம் செய்தவர்களின்
கடைசி சிரிப்பொலி
உறைந்திருந்தது....
சோட்டா பீம் கட்டியிருந்த
கடிகாரத்தில் கடந்த நிமிடம்
உயிர்ப்புடன் இருந்தது...

கடந்த நிமிடத்தில்
கிளிக்கு முத்தமும்
வாகனக்கண்ணாடிகளில்
ஓவியம் வரைந்து கொண்டும்
சோட்டா பீமிடம்
சண்டையும்
போட்டுக்கொண்டிருந்த
கார்ட்டூனிஸ்ட்....
கடைசி நம்பிக்கையாக
சோட்டா பீமைத்தான்
இறுகப்பற்றியிருந்தான்...
சோட்டா பீம்
அம்முலைப்பற்றியிருந்தது...
அம்மு அடுத்த நிமிடத்தை
பற்றியிருந்தான்

--- தோழன் பிரபா

எப்போதும் என்னைக் கவர்ந்த
அந்த நூலகம்
எவருமில்லாத
ஒரு மூலை இருக்கை
என் தேடல்களில் சில
புத்தகங்கள்

வாசித்துக்கொண்டு இருக்கிறேன்
நிர்ப்பந்தமாக
உட்காரவைக்கப்பட்ட அமைதி
நேரத்தோடு மல்லுக்கட்டி நிற்கிறது

அலுத்துக் களைத்து
ஓய முயலும் ஒரு
மின் விசிறியில் அவ்வப் பொது
வந்து இருக்கமுனைந்து
தோற்றுப் போன ந. ஒன்று
பாதி படித்து குப்புறக் கிடத்திய
புத்தகம் ஒன்றின்
முதுகுத் தண்டில்
கால்கள் பரப்பி
உட்கார்ந்திருக்கிறது.

எதோ யோசனையுடன்
எடுத்து மடித்த புத்தகத்துள்
எங்கோ ஒரு பக்கத்துள்
புகுந்து விட்ட ந. இரைந்து
கொண்டே இருப்பதான பிரமை
இப்போது வெகு சிரத்தையுடன்
அந்தப் பழைய புத்தகத்தை
ஓவ்வோர் பக்கமாய்
புரட்டிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

--- பதஞ்சலி

வைகறை வேளைகளில்
வெறிச்சோடிக் கிடக்கின்றன
ஆலயங்கள்...

மணியின் சத்தங்களோ...
பாங்கோசைகளோ...
தோற்றுத்தான்...
திரும்புகின்றன...

உறக்கம் ஒன்றே...
பிரதானமாக்கிக் கொண்ட
விழிகளுக்குள்
பரந்து விரிகின்றன
மோட்சங்களைப் பற்றிய
சுவனம் பற்றிய கனவுகள்

நன்மைகளின் விதைகளை...
எடுக்க மறந்த கரங்கள்...
நாள்முழுதும்...
பாவங்களை அறுவடை செய்கின்றன...

இருண்டுப் போன...
மாலைகளின் பின்வாசலில
ஆலயங்களில்
அலைமோதுகின்றன உயிர்கள்
அன்றைய
அத்தனை பாவத்தின்
அறுவடைகளை.
சுமந்திறக்கி விட்டு
நகர்கின்றன...அவைகள்...
ஆம்...
இப்போதும் விழிகளுக்கு
நீம்மதியான உறக்கம் ஒன்றே
பிரதானமாகி இருக்கிறது...

நீண்ட துயிலொன்றே.
எனக்கும் தேவைப்படுகிறது...

எழுப்பப்படுகையில் கூடவே
விழித்துக் கொள்ளுமே
கேள்விகளும் தீர்ப்புகளும்...

அத்தனையும் உனக்கென்று...
விட்டுவிட்டேன்...
இப்போது
நீண்ட துயிலொன்றே...
எனக்கு. தேவையாகின்றது
இமைகளுக்குள் சூழ்ந்திருக்கும் இருளொன்றே...
போதுமாகிறது...

சுவனமோ நரகமோ
உறக்கத்தை மட்டும்...
கலைத்துவிடாதீர்கள்...
கனவுகளே...

--- சிந்தா

இசைவில்லாதிருக்கலாம்!
எதிர்ப்பிருக்கலாம்!
இயலாமையாயிருக்கலாம்!
எரிச்சலாயிருக்கலாம்!
எள்ளலாயிருக்கலாம்!
ஏன் நீங்கள்
எல்லா மௌனங்களுக்கும்
'சம்மதம்' என்கிற
உங்களுக்குச் சாதகமான
ஒற்றைப்பொருள் மட்டுமே
கொண்டு
உறவுச்சிக்கல்களை
உற்பத்தி செய்துகொண்டும்
உழன்றுகொண்டிருக்கிறீர்கள்
மனிதர்களே?

--- வளவன் கரிகாலன்

ஊர்ந்து சென்றும் இடரும் காலம்
நாட்காட்டியிலிருந்து
நீத்தம் நகர்கிறது குப்பைக் கூடைக்கு
விவேகம், சோகம், வரவென
ஒவ்வொரு நாளும்
ஒவ்வொன்றை பின் பினைந்து வரும்
இராசிகள்
நொடிமுள்ளோசைக்கு எதிரொலிக்கும்
பூனையின் வெண் பால் பாதத்தடம்
காகத்தின் சிறகுடுத்திய வானிரவு
கதவிடுக்கில் கைபிடியளவு சூரியன்
உனைக் காண ஒளிந்திருக்கிறது
முத்தத்திற்கு இணையாய் பூக்கும் வெக்கங்கள்
வெற்றுத் தொட்டியில் நிரப்பிய வார்த்தை
மீனை நெளிந்து தூண்டலாய் மாறியது
நீரின் சிரங்கோதும் காற்று
கரைதொடா அலைகளில் நம் காதல்
வன முகப்பில் வந்தமரும் முகில்கள்
பிளாஸ்டிக் இலையில் மெழுகு நீர் திவலை
ஒரே உரசலில் பற்றிக் கொள்ளும்
பனிக்கால தீக்குச்சி
மடிந்தன மூன்று புகைப்போக்கியும்
முப்பத்திரெண்டு உயிர்களும்
முதுகர்ப்பவதியின் கனவுப் பறவைக்கு
தோலுறித்த திராட்சை நிறத்திலொரு அலகு
கொத்தித் தின்ற கண்ணீர் துளிகள்
மறுபிரசவத்தில் அழ மறுக்கும் குழந்தைக்கு
கிள்ளி வளவென பெயர் வைத்தவன்
மதன நீரில் வடிக்கும் சிலைகளுக்கு
வறுமையின் நிறம் பூசி உயிர்ப்பிக்கிறான்...

--- ருத்ரன் ரிஷி

கூரிய முட்கள் நிறைந்த சாட்டைகளைச்
சுழற்றியபடி வரும்
இறுகிப் போன உங்களைப் போலில்லை
அன்றலர்ந்த மலர்களோடு வரும்
நெகிழ்வான அவன்.

சர்வாலங்கார பூஷிதைகளாக இருக்கும்
உங்களைப் போலில்லை
அலங்காரங்களற்ற எளிமையான அவன்.

நானறியக் கூடாதென
நீங்கள் மறைத்த அற்புதங்களின் மீது
ஒளியைப் பாய்ச்சியவன் அவன்.

மனதெங்கும் பல்லாயிரம் ஆசைகள்
விரிந்து பரவுகையில்
உங்களைப் போல் அவனென்னை
தீராத குற்றவுணர்வில் தள்ளுவதில்லை

ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கும் உங்களை
தனியொருவனாக சமாளிக்கும்
அவனின் சாகசம்
என்னை எப்போதும் வசீகரித்தபடியே இருக்கிறது

தெய்வங்களை அழைக்கப்படும்
நீங்கள் சொல்கிறீர்கள்
அவனை சாத்தனென்று

--- ஜி.சிவக்குமார்

விலங்குகளே விலகங்கள்
விலங்கிடப்பட்ட விலங்குகள்
விடுதலையாகிவிட்டன.

--- மணிமாறன்

தங்கத்தின் தங்கமான என் ஆண்டவரே

நிலம் வெயிலுக்குப் பழகியிருந்த
நெற்களஞ்சியத்தின் கிழக்கு மூலையில்
வளையல்கள் மெனத்திற்குப்
பழகியிருந்த இக்காலத்தில்
அட்சயதிருதியைக்கு அடுத்த நாள்
ஒரு பேருந்துநிலையத்தின்
தரைக்கடையின் நேரெதிரில் நிற்கிறேன்.
கம்மல் சடைமாட்டி வளையல்கள் யாவும்
செய்கூலியின்றியும்
எதிர்வரும் வாழ்க்கைக்கு சேதாரமின்றியும்
முப்பது ரூபாய் பேரத்தில் முடிந்துவிட்டது.
புதியது பெருமையாற்ற
விழுகழற்றி நிற்கும் சிறுமிக்கு
நிறங்கள் பற்றிய அக்கரையேதுமில்லை
மெலிந்த பண்பையுடைய தாய்க்கும்
அதற்குமேலும் தேர்வுசெய்யும்
அவசியமில்லை.
மனதுக்கும் வாழ்க்கைக்குமான தூரம்
சற்றே நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது.
அட்சயதிருதிக்கு அடுத்த நாளிலும்
இவர்கள் பொருட்டு
அருள்பாலிக்க வேண்டும்
யாவற்றிலிருந்தும் தொலைவிலிருக்கும்
என் ஆண்டவரே.

--- ஆண்டன் பெனி

வறண்ட ஆற்றிலிருந்து
சங்கமிக்க வந்த மிச்சமான நீரை
ஓலமிட்டு சேர்த்துக்கொள்கிறது
கடல்...

--- J.K.பாலாஜி

உனக்கென்ன
ஒரு முட்டியை தரைக்கு
சமமாய் மடித்து
ஒரு முட்டியை நெட்டு குத்தாய்
வைத்து கொண்டு
தாலி வாங்க தயாராகிவிட்டாய்
இக்காட்சியை ஓராயிரம் தரம்
மனதில் ஓடவிட்ட எனக்குத்தான்
அங்கு இருப்பே கொள்ளவில்லை
மண்டபத்திலிருந்து
கொண்டுவந்த அந்த மஞ்சள் நிற
அட்சதையை
உள்ளங்கையில் அடக்கியிருந்தேனாம்
தூக்கத்தில் வழிந்த என்
கண்ணீரையும் துடைத்துவிட்டு
வாழ்த்த வராமல் கொண்டுவந்த
அந்த அட்சதையை உள்ளங்கையிலிருந்து
வலுகட்டாயமாய் பிடுங்கி போயிருந்த
அம்மன சொன்னாள்.....

--- கோ. ஸ்ரீதரன்

உயிர்வெழுதலின் மந்திரத்தை
இடைவிடாமல் உச்சரிக்கும்
உனதொரு சொல்
ஒரு விதையாய் விழுகிறது என்னில்
இருவரும் எதிர்கொண்ட துரோகங்களையெல்லாம்
பொடியாக்கி சிறு பொட்டலங்களாக்கி
முளைக்கும் செடிக்கு ஊட்டச்சத்தாக்குகிறேன்
முளைக்க முளைக்க கிளைகளை முறிக்கும்
அவர்களை மீறி ஒரு முளை விடும்
உனது எனக்கான விதைகள்
அங்கிருந்து கிளம்பும் ஒரு சிறு பறவை
யாவர்க்குமான விடுதலை இசையோடு

--- க.அம்சப்ரியா

புதிய நிர்வாண சடகம்

சிவன் தன் மூன்றாம் கண்ணை நெற்றியில் திறந்தான்
நாங்கள் எங்கள்
நிர்வாணத்தில் திறந்தோம்

சிவன் நெற்றிக்கண் திறந்து
முப்புரத்தை நிர்மூலமாக்கினான்
எங்கள் நிர்வாணம்
மமதை அரசியலை நிர்மூலமாக்கும்

அதிகார அகோரிகள் இதுநாள்வரை
உயிரற்ற உடலின் நிர்வாணத்தைத்தான்
பார்த்திருப்பார்கள்
இது எங்களின்
எரிமலை நிர்வாணம்
இதன் வெப்பத்தின் வீச்சு தாளாமல்
கருகிப் பொசுங்குகிறது
அவர்கள் அணிந்திருந்த
பசு முகமூடி
தேசம் திகிலோடு பார்க்கிறது
உண்மை ஓநாய் முகம்

நீதிகேட்டு
தன் முலை திருகி எறிந்தான்
சோழதேச தமிழ்ச்சி கண்ணகி
பற்றி எரிந்தது ஒரு தலைநகரம்

நாங்கள்
உழவினத்தின் உரிமைக்காக
இடைத்துணி அவிழ்த்தெறிந்து
நிர்வாணமாய் நின்றதும்
ஒரு தலைநகரில்தான்..

எங்கள் அம்மணம்
இந்த அரசு யாருக்கானது என்பதை
அம்பலமாக்கியிருக்கிறது

தன் பிள்ளைகள்
அம்மணமாய் நிற்கும் அவலம் கண்டு
அவமானத்தில் தலைகுனிகிறாள்
பாரத மாதா!

விதைகள் வீசிப் பழுக்கப்பட்டவர்கள்தான்
எங்கள் நிர்வாணத்தையே வீசியிருக்கிறோம்
வெடிகுண்டாக..

நாங்கள் கொண்ட
நிர்வாண கோலம்
உடல் கிளர்ச்சிக்கானது அல்ல
ஒரு
யுகக் கிளர்ச்சிக்கானது!

அரசாங்கம் என்ற பெயரில்
கம்பெனி நடத்தும் அதிகாரமே
நீ
பிறந்து விட்டதாகச் சொன்ன
போலி பாரதம் அல்ல
இனிதான் பிறக்கப் போகிறது
புதிய பாரதம்

சிருஷ்டியின் தோற்றுவாய்
நிர்வாணம் தானே
ஆகவே
ஒரு தேசத்தையே
பிறப்பிக்கப் போகும்
இது-

மகா நிர்வாணம்!

--- சுகா

எங்கோ அலறும் ஓநாயின்
தனிமையின் குரலில் இந்த இரவு
என்னை இழுத்துப்போர்த்திக் கொள்கிறது

இந்த நிலவுக்கு தெரியும் உன்
இரவின் தளும்பில் நினைவின்
தனிமையை பருகும் என் நெருப்பின்
நவாவில் உன் அழைப்பின்
அசரீரிக் குரல்

கழுத்துக்கும் காது மடலுக்குமிடையில்
குவிந்துள்ள கூச்சத்தை மீண்டும்
சுவைத்து பருக ஆசை சகி

உன் அணைப்பில் ஒழுகும் காதலில்
தவறியதில்லை மார்கழிக் கோப்பையின்
கதகதப்பு

உன் மறுப்பற்ற அனுமதி எப்போதும்
திறந்திருந்தது எனக்கான உன்
அழைக்கும் பருக்கையை அத்துளியில்
துளிர்விட்டிருந்தது வேர்ப்பற்றுகிற
நேசத்தின் சுரப்பி

இரவின் தவம் எரிந்துக்
கொண்டிருக்கிறது
முள்ளில் உயிர்ப்பிக்கிறது உன் விச
அமுதத்தின் நீந்தும் நதியை

துருவேறியிருக்கிறது சகி
மொட்டைமாடியில் வேடிக்கைகாட்டிய
நம் நிலா அந்த இரவின் கூர்மையில்
குத்திக்கிழிப்படுகிறது நஞ்சுண்ட உன்
நினைவின் சுவை

கடத்தப்படுகிறது வெறும் கிழிக்கப்பட்ட
நாட்காட்டிகள் மந்தை நழுவும் ஆட்டின்
திசையில் ஒற்றை முலையொன்றை
திசை தேடுகிறது இந்த வெள்ளாடு

காதல் விலங்காகும் சந்தர்பங்களில்
விடுதலையற்ற கைதியாகனும் அது
எப்போதும் உன்னை உயிர்ப்பிக்கும்
கனமொன்றில் கைகுட்டையின்
சின்னத்தில் காலத்தை நெய்திடலாம்

--- (x) ஐபீர்

ஒருபோதும் தரைதொடாத வானம்.....

ஒருமுறையெனும் விண் நோக்கி
பாயாத அருவி.....

ஒரு சமயத்திலும் பின்னோக்கி
பறக்காத பறவை.....

ஒரு சாமத்திலும் மண்ணில்
பூக்காத விண்பூக்கள்.....

ஒரு முயற்சியிலும் திரும்பி
வராத காலம்.....

ஒரு பெளர்ணயியிலும் கரைதாண்டாத
கடல்.....

இவையெல்லாம் உணர்த்தவில்லையா.....
உனக்குஒரு கணமும் நெறிபிறழாதது
வாழ்வேளையும் இப்புவியில் உண்டென்று.....!!!

--- மனோஹரி

ஆழ்ந்த உறக்கத்தின்
அர்த்த ராத்திரியில்
கைப்பேசிக்ஞள் விழுந்து கிடந்தது
ஒரு தவறிய அழைப்பு

நடுநிசியின் பெரு மெளன அமைதியிலும் என்
செவிப்பறைக்கு எட்டாத
நொடியில் அது தன் சத்தத்தை
நிறுத்தியிருக்கக்கூடும்

சங்கீதம் வழிந்தபடி
எழுப்பிய அலாரம்
அரைக்கண்ணில் பார்க்க வைத்தது
அந்த தவறிய அழைப்பை

விபரங்கள் எதுமற்ற
அந்த புது எண்ணின் மீது
குவியும் கவனத்தில்
தொலைந்துபோன நட்பும்
உடைந்துபோன உறவுகளும்
வந்து போகின்றன

ஆர்வத்தோடும் அன்போடும்
திருப்பி அழைத்தபோது
"நீங்கள் அழைத்த எண் தற்போது
அணைத்து வைப்பட்டிருக்கிறதென" வரும்
பதிவுக்குரலால்

நீளும் சந்தேகத்தையும்
குழறும் குறுகுறுப்பையும்
எதைக்கொண்டு நிரப்புவது...?

--- தனபால் பவானி

இரண்டுகால் பூதம்

பூதத்தை உங்களுக்கு
அறிமுகப்படுத்தவிருக்கிறேன்
நீங்கள் நினைப்பதுபோல்
சத்தியமாக அது
அலாவுதீன் பூதமில்லை
இரவில் தென்படுமென்ற
மூட நம்பிக்கையை
முதலில் பக்கத்து தாட்சாலையில் ஓடும்
லாரிச் சக்கரங்களில் நசுக்கிவிடுங்கள்
எவனோ புரலிய
கலப்பி விடராெனென்று
எவரேனும் உங்கள்
நம்பிக்கையை சொற்கடப்பாரை கொண்டு
தகர்த்திருந்தால் அவரையும்
உடன் அழைத்துவாருங்கள்
எதிர்பார்ப்புக்கு எதிர்மாறாக
சிலசமயம் கொத்துக் கொத்தான
பூதங்கள் தென்பட்டால்
வந்தா மலை கதையைப்போல்
விரைவாக செல்போன் வலைவீசி செல்பியில்
மாட்டவைத்து விடுங்கள்
முக்கிய வேண்டுகோள்
யாத்தெனில் பூதத்தைக் கண்டவுடன் கரன்சிப்பழத்தைக்
கொடுக்க மறந்துவிடாதீர்கள்
இவ்வளவுக்கும் அஸ்திவாரமாக
அரசு சான்றிதழ் வேண்டி
ஒரே ஒரு
விண்ணப்பம் போதும்
அதுகூட பூதத்திடமிருந்து
பெறும்
ஆட்டோகிராப் என்பதை
மறந்துவிடாதீர்கள்

--- சே தண்டபாணி தென்றல்

பிறந்தது முதல்
உடைதிருத்தியே அமர்ந்து
ஒலியின்றியே சிரித்து
கீழ்நோக்கியே நடந்து
நரைகூடி கிழப்பருவமெய்திய
முத்துப்பேச்சியை
இன்னமும் துரத்துகின்றன
சில ஆண் முகங்கள்.

வாசலில் பாண்டியாடுகையில்
புட்டத்தில் கிள்ளிச்சென்ற
தந்தை வயதொத்த ஒரு முகம்
யிரட்டலாய் பல்லிளிக்கிறது
பல அதிகாலை வேலைகளில்.

பள்ளியில் வீட்டுப்பாடம் திருத்துகையில் மாற்புரசி
தொடையுரசிய ஒரு ஆசிரிய முகம்
பிரம்பாய் வெளுக்கிறது
பல மதியங்களில்.

கல்லூரிக்குச் செல்கையில்
வழிமறித்து ஆபாச வார்த்தைகளோடு
இடையைப்பற்றிய
ஒரு போதை முகம்
அரவமாய் நெளிகிறது
பல மாலைப்பொழுதுகளில்.

வேலைக்குச் செல்கையில்
பேருந்தில் தீண்டிய பல மோக முகங்கள்
மூச்சுமுட்ட நெருக்குகின்றன
பல இரவுகளில்.

ஆடையாய் படரும் முகமனைத்தையும்
ஆள்காட்டி விரலால் சேர்த்திழுத்து
நிமிடத்தில் உதறிவிட்டு
வாழ்க்கைத் தேனீரை

ருசிக்க முடிகிறது
முத்துப்பேச்சுக்கு

எனினும்
பல வருடம் பின்தொர்ந்து
தூரத்தில் நின்று
தயங்கித் தயங்கி
காதலை சொல்லியவனின்
ஒரு முகம் என்றேனும் மங்கலாய்
நீழலாடுகையில் தான்
பெரிதும் பதறுகிறான்
கற்பு களங்கப்படுமென்றஞ்சி.

--- பா. வனிதா ரெஜி

காத்திருப்பின் புதிர்

வெட்டுண்ட அடிமரத்தின் மீது
தனிமையைச் சுமந்தபடி ஊர்ந்து கொண்டிருக்கிறது
ஒரு எறும்பின் வாழ்வு
உக்கிர பெருவெளியில்,கையறு நிலத்தில்
ஒரு மரணம் பிரதிபாதித்திருப்பதை
கண்முன் காண நேர்கிறது
நீலமலர்களாடிக் குளிர்ந்ததும்
நதிபருகி கரை சுகித்ததும்
ராணுவ மிடுக்கில் ஊர்வலம் போனதும்
கேளீரோடு களித்தாடியதும்
நுண் மனதுக்குள் கசிந்து
நீர்த்துக்கொண்டிருக்கும் இக்கணத்தில்
தளர்நடைதான் தீர்ந்தபாடில்லை
மரணத்தைவிடவும் புதிரானது
அதன் காத்திருப்பு

--- காடன்

சிறையின் சுவரில் ஒரு கைதி

மெனத்தை

பந்தாய் உருட்டி
ஒரு சுவரில் எறிந்துவிட்டேன்
யிசுதி மூன்று
சுவர்களிலும் தெறித்து
மீண்டும் என் கைவந்தது
மாறுதலின்றி
அதே மெனமக...

முன் வாசலில் சுவைப்பதும்
பின் வாசலில் கழிப்பதும்
கழிப்பிடம் முன் கிடப்பதும்
நரகத்தின் அடித்தட்டை
ஒரு கணம் காட்டிவிடும்

பார்ப்பவரெல்லாம் பாவிிகள்
செய்ததெல்லாம் குற்றங்கள்
இருக்குமீடமெல்லாம் இரத்தவாடை
எனில்
உள்ளம் இறுகி
உலோக உருண்டையாய்
உணர்வற்றுவிடும்

சமத்துவத்தின் அடையாளம்
வெள்ளை நிறமாம்
ஆம் இங்கு அது
சண்டைக்காரர்களின் ஆடையாய்
அழுக்கடையும்....

தெரிந்து செய்தாலும்
தெரியாமல் செய்தாலும்
குற்றம் குற்றமே....!

முன் வாசலில்
கம்பிகளை கணக்கெடுப்பதும்
சாத்தியமே

சிலவேளை
பணயிருந்தால்!

சிறையும் சிரம் சாய்க்கும்
சிரித்துக்கொண்டு
சிவப்பு கம்பளம் விரிக்கும்....

கேட்பாரற்று யாருமிருந்தால்!

நீதி வலைவீசும்
சிறைகளும்
புலிகளாய் படையும் ...

இருந்தும் சிறைகளும்
சில பகுதிதான் நரகத்தின்
இல்லாதோருக்கு மட்டும்தான்
இது உண்மை இந்த உலகத்தில்....
என்று புரிந்துகொண்டேன்
சிறையின் சுவரில்
ஒரு கைதியாய் நானும்

--- நுஸ்கி இக்பால், காத்தான்குடி

லிமரைக்கூ

நில் கவனி செல்
நிலை தவறி பேரிடியாய் விழும்
வாய்தவறி வந்த செகல் !

--- ஆனந்தன், மதுரை

நேற்று பெய்துபோன மழைநீரில்
நனைந்து கொண்டிருந்ததால்
குளிரில் நடுங்குவதாகவும்
மரத்தடியில் மழைக்கு ஒதுங்கிய போது
கொடுத்த முத்தங்களில்
இன்னும் சிலிர்த்து விடுவதாகவும்
குளிரிலும் மேனியெங்கும்
வியர்வைத் துளிகள்!

புல்தரையொன்றின் மீதமர்ந்து
பசுங்கம்பளத்தில் எழுதிய வரிகளாய்
மீண்டும் உணர்த்திச்சென்ற
வாசங்களாய் வாசிக்க நேர்ந்தபோது
கலைந்துபோன மேகத்தினுள்
மெதுவாய் முகம் காட்டிய
நிலவும் வெட்கம் கொண்டு
விழித்துப்பார்த்த மையிட்ட
விழிகளில் ஓர் ஏக்கம்!

ஏதோவொரு இடத்தில்
ஒளித்து வைக்கப்பட்டதாவும்
அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும்
நேர்த்தியாக வரிசைப்படுத்தி
வைக்கப்பட்டதாகவும்
கையெழுத்தை அழகாக்கி
மீண்டுமாய்
அவள்/அவன் எழுதிச்சென்ற
பிரியாவிடை நான் மடலொன்றை
மீண்டும் வாசிப்பதால்
இனம் புரியா சுகமொன்றில்
நினைவின் தேடல் ஒன்று!

--- கோவை சசிக்குமார்

துரோகத்தின் நிறம்
எவ்வாறிருக்கும் தெரியுமா.....?
அளவுக்கதிமான நம்பிக்கையின்
அறையில் மகிழ்ந்திருப்பாய்
உனக்குப் பின்னால்
ஒரு துரோகம் இருப்பதையறியாமல்
சத்தமின்றி உனது கழுத்து
அறுபட்டுத் தொங்கும்
அதை உணர்ந்தும்
சிரித்துக் கொண்டே
சிரம் நீட்டுவாய்
அந்தக் கத்தி மெது மெதுவாய்
உன் சதையை
துளைத்துச் செல்லும்
குருதி பீறிட்டு எழும்பும்
ஆர்ப்பரிக்கும் அலையைப் போல்
ஆனாலும் நம்பிக்கை
உயிர்த்துக் கொண்டே இருக்கும்
இறுதியில் அறுபட்ட தடமின்றி
உன்னுடல் நிலத்தில்
வீழ்ந்து துடிக்கும்
ஆனால் துரோகமோ
எவ்வணர்வுமின்றி
அவ்விடம் விட்டு
அகன்று விடும்
வேறொர் நம்பிக்கைத் தேடி.....!

--- பிரியதர்ஷினி செல்வக்குமார்

நீ பறவை தான்
என்கிறாய்
நான் விதைகளை கருவாக்கும்
தாய் என்கிறேன்
அவ்வளவு தான் வித்யாசம்...

--- கதிர் ரம்யா

நீண்ட காத்திருப்புக்குப் பின்
எனது தக்கையில் நிகழ்கிறதொரு
மென் அதிர்வு.

எந்நேரத்திலும் குளத்துக்குள் தாவ
தாடையசைத்து நிற்கிறது
சூழ்ச்சியறியாத கரையோரத்
தவளையொன்று

நீர்வானத்தை
கடந்து செல்லும்
பறவையின் சிறு நிழல் கூட
இந்த சித்திரத்தை
சிதைத்துவிடக்கூடும்தானே!?

--- நிலாகண்ணன்

இயலாமைகள் மொய்த்து பரவும்
வெளிகளில் நம்பிக்கையின்மைகள்
நீர்பந்தத்தின் சங்கேதத்திரையில்
காட்சியாகி ஒளிக்கிறது
இருத்தலின் நிமித்தம்
யாருமற்ற இடைவேளைகளின்
இடைவெளிக்கு பின்
இன்னும் மிச்சமுள்ளது நான்
மொழியற்ற குரலை
நடுநிசியில் பொருத்தும் யுக்திகளில்
சற்று அவரவர் கண்களும்
யோசித்து பின் மறந்ததெல்லாம்
நினைவுகளின் குட்டிக்கதைகள்
கரம் பற்றும் விரலிடுக்குகளில்
சாத்திர தீயிரின்
சலனமற்ற சித்திரங்கள்

--- ஆனந்தி ராமகிருஷ்ணன்

விட்டு விட்டு பறக்கும்
ஒரு முறை கரடியை நல்லவன் என்கிறீர்.
மறுமுறை முதலையை நம்பச் சொல்கிறீர்..!

ஒருமுறை பாம்பை விசமென
வீராவேசமாய் தீட்டுகிறீர்.
மறுமுறை பாம்போடு கைகுலுக்கி
பல் இனித்து நிற்கிறீர்..!

ஒரு முறை தன்மானம் பேசுகிறீர்..!
மறுமுறை சமூக நன்மை என்கிறீர்.

ஒருமுறை கூட்டணியே சிறப்பு என்கிறீர்.
மறுமுறை தனித்து நின்றல் தனமானம் என்கிறீர்.

ஒருமுறை ஒற்றுமையே பலன் என்கிறீர்.
மறுமுறை எதிரியின் காலில் சரணடைகிறீர்..!

ஒருமுறை
ஊழலை ஒழிக்கப் போவதாய் களம் காண்கிறீர்..!
மறுமுறை ஊழலோடு கரம் கோர்த்து
மதவாதம் ஒழிக்கப் புறப்பட்டு விடுகிறீர்..!

எதையெல்லாம் இம்முறை சொல்கிறீரோ
அவை எதையும் சொல்லப் போவதில்லை
அடுத்த முறை உங்கள் நாவுகள்.

அரசியலைப் புரிந்து கொள்ளத் தெரியா
அப்பாவினை பட்டம் தரப்பட்டு,
இன்னமும் காத்திருக்கிறோம்..!!

நீங்கள் வழிகாட்டுவீர்களை நம்பிக் கொண்டு..!

--- Abbas Al Azadi

ஒரு பறவையை தான்
நேசிக்கிறேன்

அடிக்கடி வந்து போகும்
அதற்கு
செல்ல பெயரென்று வைத்தேன்

நீங்கள் நம்பமாட்டீர்கள்
இருந்தாலும் சொல்கிறேன்
நம்பும்படி

கனவென்று
மரணிப்பது போல் வந்த தினமன்று
என் உதடுகளில் முத்தமிட்டது அது

கனவு மெய்ப்படுமென்றே நினைக்கிறேன்
நினைக்க ரணம் தரும் முத்தமென்பது
மரணம் தானே

எதை கேட்டாலும் பதில் தருகிற
பறவை தான்
காதலை கேட்டால்
ஊமை என்றுரைக்கிறது
வாய் திறந்து

வானம் இல்லாத இடத்தில்
பூமி இல்லாத வெளியில்
வாழலாம் வா என்கிறது
சாத்தியமில்லா சந்தோஷமாம்
என் காதல்

பறவைக்கு தன் வசம் சிறகிருந்தாலும்
பறத்தல் மட்டும்
யாரோ ஒரு வேடுவனின் அம்பிற்கு பயந்தே

நான் நேசிப்பதை
கடல் பரப்பில் எழுதி வைத்தேன்
தாகம் தீர்த்த அது
என் கண்ணீரின் சுவை
அவ்வளவு இனிப்பென்கிறது

புரிந்தும் புரியாதது போல்
பழகும் அதனிடம்
என்னிதயம் கொடுத்தேன்
முட்களால் ஆன கூட்டில்
கிடத்தி படுத்துறங்க

சிவந்த தன் அவகால்
கொத்தி எடுக்கிறது என்னிதயத்தை
வலியென்றாலும்
சுகமென ரசிக்கிறேன்
காதல் உதிரங்களால்
அலங்கரிப்பது
இவ்வளவுகிற்கு புதிதல்லவே
குயில்

--- இவன் தங்கா

குழந்தைகள் உறங்கும் அதிகாலையில்...
தக்காளி நாற்று வாங்கும்பொருட்டு
தன் ஆட்டுக்குட்டியை...
ஞாயிற்றுக்கிழமையின்
கடைக்கு ஓட்டிச் செல்லும் முன்...
ஒருகுண்டா நீர் ஊற்றி
அருந்தவைத்து
ஆட்டின் தாகம் தணிப்பவரைத்தான்
நீங்கள் விவசாயி என்கிறீர்கள்.

--- மஞ்சளா தேவி

கண்ணதாசனே கண்ணதாசனே

தூக்கத்து நடுவே

துக்கங்களை

அனுப்பிவைத்து விடை கொடுக்க ஓர் இரவை வரைகிற
நிமிடத்தில் தல்லாடுகிறது
பழைய நினைவுகள் படுக்கைக்கு முன்

பூக்களைப் பறித்துப்போட்ட சிவனடி பாதமாக்கியபடி
மெல்ல விரிகிறது மனவெளி விரித்துப்போட்ட பாயின
நாலு சுவருக்குள்

வானொலி உச்சரிக்கும் நீங்காத நினைவுகள்
எழுப்பிவிட்ட நள்ளிரவை சில்லென கடைவழி
கண்ணீரில் நனைத்துவிடுகிறது தலையணையை

சுவர்களை மோதி காதுகளில் நுழைந்த கீதங்கள் தடவிக்
கொடுத்தது தாயன்பு மொழியை
வருத்தங்களை தற்காலிகமாக எடுத்துக்கொண்டு

பாரங்கள் இறக்கிவைக்கும் பாத்திரங்களாய்
உருவெடுக்கும் இலக்கிய வரிகள் மயில் இறகாய்
தடவி

நிம்மதியை நெஞ்சில் நிமிர்த்தி இமைகள் இடுக்கில்
சொருகி நிற்கிறது சொல்முடியாத தூக்கம்

காற்றாடி காற்றில் உஷ்ணத்தை விரட்டி
அறை முழுதும் சேர்த்துக்கொண்ட
பிறையழகு
கவிமொழியில் கண்ணதாசனே நிறைந்த அறை
என் படுக்கை அறை

--- கா.இலட்சுமணன்

வேர்கடலை கம்பலில்
சிறுவலியோடு ஒன்றானோம்
கார்முகில் கூந்தலில்
கனிமண் பூசி கனித்தோம்
காய்ந்த பூசணியில் புதைந்த
புகையில் பதை மறந்தோம்
காய்ந்தகொடியோடு கருகிய
காரமணி நீ தர இனித்தது
களையெடு பயிரில் குரவைகள்
உறவாடி உணவாகிபோனது
வழிநெடுக மாணாவரீ பயிர்
பிடுங்கியும் தீராது முளைத்தன...
பசுமை புரட்சியில்
வறண்டு போன ஏரியில்
நாங்கள் எறிந்த கற்கள்
எங்கள் பிரிவுபோலவே
எரிந்து கொண்டிருந்தது...
வெப்பத்தை உமிழ்ந்து
அப்பங்கள் மருந்தால் மட்டுமே
நஞ்சாக பல்கிப்பெருகியிருந்தது...
காதல் கூட நஞ்சு தோய்த்த
இனிப்பாக வேடம் பூண்டிருந்தது.

--- கவி

சட்டத்தின்
சல்லடைகளில்
வழுக்கியோடி
கூவத்தில்
விழுகின்றன
ஊழல் சாக்கடைகளில்
தீன்று கொழுத்த
பண்புழுக்கள்

---- நெல்சன் வாசுதேவன்

புத்தகப் பூக்கள்

மகாநூலகமது மனிதர்கள் வந்தமர்ந்து
 நிசப்தத்தில் ஒன்றியிருப்பர்
 புத்தகப் பூக்களுடன் ...
 தவத்தையொத்த பொழுதுகளது
 துணுக்குகள் செய்திகள்
 கதை ...கட்டுரை கவியென நீளும் வாசிப்புகள் ...
 பகல் அகலத்தொடங்கி இரவின்கீற்று மெல்லெழும்ப
 நூல்களும் ..நூலகமும் மூடப்படும் பொழுதது..
 மெல்ல இருள்சூழ மெல்லிய விளக்கொளி
 சில முணுமுணுப்புகளை
 செவிமடுக்கும் முடிய நூலகத்துள் ...
 நீதமும் நிகழுமிது வெளிச்சங்கள்
 மெனத்திலிருக்கும் எப்போதும்போல்
 அறிவியல் புத்தகமொன்று
 ஆரம்பித்தது பேச்சை மனிதர்கள் என்னைத்தொட
 ஏன் தயங்குகிறார்கள் உலகின் உயர்வினிலெல்லாம்
 ஏதோவொரு ரூபத்தில்
 ஒளிந்திருக்கிறேன் என்றுணர்வர் என்னையென்றது
 வரலாறு மெல்லதன் வாசிப்பை தொடங்கிற்று
 மனிதன் கடந்த சுவடுகளை
 நான் அனுபவமாய் தருகிறேன்
 எனைச் சீண்ட ஆளில்லையென்றது
 தன் தலைமுறையின் முப்பாட்டனின் பெயரைக்கூட
 முழுவதும் அறியாத சமூகம் சாதி மதமென உழல்கிறது
 சாவின் மணி தொடாத சாதனையாளர் யார் ...
 சினிமா செய்திகளையும் விளையாட்டின் வீரத்தையும்
 வாசிக்கும் விடலைக்கு விடியலின் சூட்சுமம்
 விளங்கவா போகிறது மனதிற்குள் சிரித்தது
 வெளிச்சங்கள் ஓரத்திலிருந்து
 மெல்லிய இருமல் சத்தம்
 ஓலைச்சுவடியொன்று ஒலியெழுப்பியது ...

நமக்குள் மோதல் வேண்டாம்
 தோழர்களே ...
 ஆதிமனிதன் சைகையாலும்
 வடிவங்களாலும் எண்ணத்தைப் பகிர்ந்தான்
 இறகுகளின் தேடல் கொண்டு
 வர்ணங்களின் துணையோடு
 ஒலியம் உயிர்த்தது ..
 எங்களைப்போன்ற ஓலைகளில்
 எழுத்தாணிகளால் எழுதினான் புலவனன்று
 ஓரங்கட்டப்பட்டு நிற்கிறோம் நாங்களின்று...
 மரமழித்து காசிதம்செதுக்கி
 அச்சக் கோர்த்து அழகாக்கினான்
 புத்தகப் பூக்களை...
 கணினிகளும் இணையமுயின்று
 இன்னொரு தளத்திற்கு நகர்த்துகிறது புத்தகங்களை...
 நினைத்த நொடியில் எண்ணங்களை உலகெங்கும்
 தூவுகிறான் மனிதன் ...
 மனிதனை போல் மடமையால்
 சண்டையிடாதீர் நீங்களும் ..
 எழுதியவன் மரித்துப்போவான்
 எழுத்துக்கள் மரிப்பதில்லை
 பலயுகம் கடந்து பயணிக்குமவை
 தன்னம்பிக்கையையும் தைரியத்தையும் வாசிப்பவனுக்கு
 என்றுமளிப்போம் ...
 மலர்களைப்போல் வாடாது மறுபடி மறுபடி மலரும்
 மந்திரக்காரர்கள் நாம் ...
 இன்னாசெய்தாருக்கும் இனியது செய்யும்
 வள்ளுவ வாசகமாய் கடைசி மனிதனின்
 காலம் வரையும் கரங்களில் தவழ்வேளாம்
 அன்றும் கூட நம்மை வாசிக்கும்
 யாரோவொருவனுக்கு நம்பிக்கையளிப்போம்
 நல்ல நண்பனைப்போல் ...

--- குமரேசன் கிருஷ்ணன்

இராப்பாடிகள்

இவ்வட்டவடிவப்
பிரகாசத் தண்மையால்
சிமிட்டல்களின் சினுங்கல்கள்
உச்சமெய்திய புலம்பல்களாய்...

முழுமைக்கு எய்திய நிலவு
எல்லைகளில் மிதந்து
நிசப்த ஆழியை முத்தமிட்டுத்
தோய்ந்து விலகும் காட்சி
அகத்திணை மீறல் என அங்கலாய்க்கும்
முணுமுணுப்புகள்காற்றில் தவழ்ந்த படியே !!

பேரண்ட வானின் துகள்களாய்
சிமிட்டும் இவை நிலவில் பகிரும்
ஒளியில் மிளிர்ந்த கற்களா?!
விலகலில் ஒளியேற்றிய அகல்தீபங்களா??
தொடுப்புகளால் ஏற்றும்பெற்ற
துடுப்பில்லா மிதவைகளா?!
என எண்ணிடும் இவள்
எண்ணங்கள் சாளரம்
தாண்டிய பரவல்களாய்
அலைகின்ற பொழுதுகள்
நடுநிசிப்பருகல்கள்..

பருவதத் திரிகோணம் மேல்
படர்ந்து வீழ்ந்தும் நிரம்பிய
ஊற்றுக்களில் சங்கமித்து
மூர்ச்சையான கணங்களிலெல்லாம்
இயலாமைத் தழும்புகளுடன்
உயிர்த்தெழுந்த பிரகாசங்கள்..

இருளுடனான உறவில்
பூப்பெய்து தெறிப்படைந்த சில்மிஷங்கள்
பூர்ப்புகளாய் பிளவுற்று வயங்க ;
புன்னகைகளின் அதீதவீச்சுக்கள்

இறுதியாய் எரியுண்டு
கற்களாய் உதிர்ந்தும் அணைந்தன
அல்லின் அல்லல்கள்
அளவில்லா அவஸ்தைகளாய்
அஸ்த்தமனமாகிறது....

--- மின் மினி

வேண்டாம் என்று நிராகரித்து
வேறொரு திருமணம் செய்த
செல்லி அக்காவுக்கு மட்டுமே தெரியும்
அப்பாவிடமிருந்தும் அண்ணனிடமிருந்தும்
அரிவாள் வெட்டிலிருந்து
சரவணனைப் பிழைக்க வைத்தது

இன்னும் திருமணம் செய்துகொள்ளாத
சரவணன் அண்ணாவுக்கு மட்டுமே தெரியும்
வேறு யாரையும்
'செல்லி' என நினைக்க முடியாது என

--- அகதா

யாராவது வாசிப்பார்களா
என்றேங்கியபடி சுவாசிக்கின்றன
அலமாரியில் துயிலும்
அத்தனை புத்தகங்களும் !

--- வினோதன்

ஒரு புள்ளிக்கும்
இன்னொரு புள்ளிக்கும் இடையே
மேலும் சில புள்ளிகள்.
புள்ளிகளின் மீது விழக் காத்திருக்கிறது
பூதாசரத் துளி.

--- மா. காளிதாஸ்

நெய்தல்_நிலம்

எதிர்த்து நிற்கும் நண்டுகள்
தோற்றுத் திரும்புகின்றன
பேரலைகள்...!

விரித்த வலை
இயந்திரத்தில் மட்டிக்கொள்கிறது
மீனவனின் கை...!

கண்டல் விற்கும் சிறுமி
வெட்கப்பட்டு நெளிகின்றாள்
ஈர உதட்டுடன் காதலி...!

எழுந்த பேரலை
முறிந்து தூளாகிறது
ஏழை மீனவனின் படகு...!

வளைச்சல் நிரம்ப மீன்
மட்டிக்கொண்டு கரைசேர்கிறது
வெண்மணி வழி...!

கரைக்கு வந்த மீன்கள்
மகிழ்த்து கூத்தாடுகின்றன
சிறுவர் மனசுகள்...!

மீனவப் படகுகள்
உயிரோடு திரும்ப வேண்டுமே
எங்கள் கணவர்கள்...!

திசை தெரியா நடுக்கடல்
பின்னிரவில் உதவிக்கு வருகிறது
ஒற்றை நட்சத்திரம்...!

நிலா வெளிச்சம்
முட்டையிட இடம் தேடுகிறது
கடற்கரையில் ஓர் ஆமை...!
கடற் காற்று

எல்லை தாண்டுகிறது
விரித்த வலை...!

--- சத்தார் எம். அஸாத்

எப்போதும் இரவுகளின் ரகசியத்தை
எட்டிப்பார்த்துக் கொண்டே இருக்கும்
தெருவிளக்குகள், உரக்கக் குரைத்து
இரவுகளின் தூக்கம் கலைக்கும்
பசியில் திரியும் நாய்கள்,
போதையின் மிகுதியில்
இரவின் முகத்தில் வாந்தியெடுக்கும்
யாசகன்,
நள்ளிரவில் வீடு திரும்பும்
ஐ.டி கம்பெனிக்காரனின் ஷா சத்தம்,
கூர்காக்களின் லத்தியொலி,
பெருங்கொலைகளின் ரத்த வாடை,
எழுத்துகளை முனுமுனுக்கும் கவிஞனின்
யாருமே இரவுகளுக்கு இரக்கம் காட்டுவதில்லை.....

--- கார்த்திக் முருகானந்தம்

அறுசீர் விருத்தம்

பனையில் செய்யும் பொருட்களினால்
----பயன்கள் பலவும் பெற்றிடலாம்!
மனையில் இருந்தே ஓலையினால்
----மங்கை பின்னும் பெட்டிகளை
மனமே மகிழ விரிந்தலாம்
----வாழ்வின் வரவைப் பெற்றிடலாம்!
நினைத்து வளர்ப்பீர் பனைமரத்தை
----நீண்ட வளத்தை உற்றிடவே!

--- நிர்மலா சிவராசசிங்கம்

ஒற்றை வற்றல்

எழுந்து நடக்கும் தூரம்தான்
இருந்தும் அப்பத்தாளின்
கூனல் முதுகு
கொஞ்சம் கனத்திருக்கக் கூடும்

“இங்க வாத்தா
இருப்புச்சட்டியத் தாரியா...”

என்னை அழைத்துப் பெற்றுக்கொண்டான்
எண்ணிப் பண்ணிரண்டு
வற்றல்களை தகர டப்பாவிடமிருந்து
விடைபெறச்செய்து
எண்ணையூற்றி வறுத்தெடுத்து ...

“இந்தா ரெண்டமட்டும்
ஐயாவுக்குக் குடு
எண்ணப் பலகாரம் ஆகாது...”

பத்தை எண்ணிப்
பாவாடையில் மறைத்த நான்
முகப்புத்திண்ணையில்
ஐயாவிடம் இரண்டை நீட்டினேன்

“ஆத்தா... இந்தா
ஒண்ணக் கொண்டே நொப்பத்தாட்ட குடு
எண்ண ஆகாதுன்னு திங்காம இருப்பா...”

ஐயா திருப்பிக் கொடுத்த
ஒற்றை வற்றலைப்
பெற்றுக்கொண்டு
அப்பத்தாளைத்தேடி
அடுப்படிக்கு ஓடினேன்

அந்த இரண்டில் உப்பியிருந்தது
பாசமும் பக்தியுமெனில்
இந்த ஒன்றில் மேலும்
ஒட்டியிருந்தது காதல்
என்பதைப் புரிந்துகொள்ளும்
வயதில்லை எனக்கு ...

--- மீ.மணிகண்டன் (மணியீ)

இக்கருஞ்சாலையில்
ஊர்ந்துச் செல்லும்
வாகனங்கள் யாவும் சர்பமாய்

ஒன்று சீறி எழுகிறது
மற்றொன்று மெல்ல ஊர்கிறது
பிரிதொன்று இருபுறமும் நகர எத்தணிக்கிறது

இதோ எனது பாதங்களை பத்திரமாய்
பாதுகாப்போடு எடுத்து வைக்கிறேன்
சர்பங்களை மிதித்து நஞ்சை
உள்வாங்கி கொள்வேனோயென்ற
பயம் சற்றே சஞ்சளப்பட வைக்கிறது

மெல்ல நகரட்டும் பின் கடந்துவிடலாமென
ஓரம் ஒதுங்குகிறேன்
சீரிய சர்பமதில் ஒன்று மட்டும்
பாதங்களை உரசும் படி
பாய்ந்து முன் நிற்கிறது

சிவப்பை கண்டும் பயமில்லா
இச்சர்பங்களை என்செய்வதென புரியாது
மெல்ல கடக்கிறேன்
உங்கள் பாதங்களையும் பத்திரமாகவே
பதியச்செய்யுங்கள்!

--- கிருபானந்த் நாமக்கல்

நத்தைக்கூட்டிலிருந்து தலையை நீட்டுகிறாய் நீ
யோசித்து யோசித்து பெய்துகொண்டிருக்கிறது
ஒரு சோர்வு தரும் சொற்பொழிவென
இன்றைய மழை

ஒரு குளிர்காற்றோடு பவனி வரும்
மின்னல் வெட்டுகள்
அழகாக்கி போகின்றன
சிலமுகங்களை
வேசர் வீச்சுக்களால்

தென்னங்கீற்றுக்கள் தேக்கு இலைகள்
மஞ்சளரளிகள் பிச்சிப்பூ கொடிகள்
தலைவிரித்தாடுகின்றன உன்மத்தத்தில்
ஊழிக்கூத்தின் ஞாபகம் கொண்டு

சிகலின் சப்புதலுக்கு சிலிர்த்து பிசிறும்
மார்புக்காம்புகளென
கசிந்திருக்கின்றன
வேலியோர ஆவாரம்பூக்கள்

முதல் துளி தலையில் விழுந்ததும்
வழக்கம்போலவே
நத்தைக்கூட்டிலிருந்து
தலையை நீட்டுகிறாய் நீ

--- தங்கேஸ்

ஒரு நேர உணவோடு
ஐந்து பேர் இருக்கும்
அந்த குடும்பம் வறுமையானது..!

ஐந்து வயிற்றிலும்
அம்மாவின் வயிறு மட்டுமே
அடிக்கடி வெறுமையானது..!

--- மத்துகமை செல் வா கவி

இயைந்த பொருத்தம்

உண்ணும் உணவினில் சுவைகள் ஆறென
திண்ணியமாகத் தெரிந்ததே இருப்பினும்- இனிப்பும்
கசப்பும் வேறு வேறாயினும் நலங்கருதி
வசப்படுத்தி இயைபு கொள்ளுவோம்

அரும்பும் மலரும் செங்காயும் கனியும்
வரும்பழ வளர்ச்சியில் பரிணாம நிலைகளே- நாம்
விரும்பிடும் கனிதனை மரம் நமக்கு நேராய்
தருமெனில் நன்மையோ மற்றவை தீமையோ?

கருத்துக்கள் மாறுபட்டு நிற்கையில் ஒன்றை
உருப்படாதது என்று ஒதுக்குதல் சரியோ-அன்றி
ஒவ்வாமை எந்த நிலையிலென் றறிந்து
அவ்வாறே அதனை இயைபு படுத்துவோம்

ஆற்றல் என்னும் ஒன்றை ஆய்ந்திடின உறு
வேற்றுமை அதிலே நன்கு புரிந்திடும் -நிலை
ஆற்றல் ஒன்றும் வீரீட்டுச் செயல்படும் பெரும்
ஆற்றலும் முரணோ இயைபு கொண்டக்கால்

திருக்கோயில் தன்னில் நிலை ஆற்றல் கொண்ட
கருவறைத் தெய்வமும் உலாசென்று பணியாற்றும்
திருமேனி தன்னையும் இணைத்தே காண்கையில்
வந்திடுமோ முரண் ஆணிலும் பெண்ணிலும்..

(எனக்கும் உனக்கும் இயைந்த பொருத்தம்
என்ன பொருத்தமோ எனும் வள்ளளாரின்
பாடல் தாக்கத்தில் எழுதியது.)

--- தா. ஜோ. ஜூலியஸ்

கடவுளின் ஒப்பம்

அதிநினைவலைகள் பாதங்களில் மிதந்தேறி
விரல்களின் முனைகளைத் தொட்டு
மீளும் சலியாக்கடலின்
மெது இயக்கங்கள்
மனிதர் போல் முச்சினைக்குமென
ஆழ்மனப் பள்ளத்தாக்குகளில்
எதிரொலித்து தேய்ந்து
சிறு புள்ளியில் ஒடுங்குகிறது...

மனச் சுத்திகரிப்பினுக்கு
நீகர்த்தது
நத்தை தன்மேற்படும் தூசியினை
உடற் சிறுத்தும், நீட்டியும்
அழுக்கினை
ஓர் முனையில் சேர்த்து
வெளித்தள்ளும் வெளிர்அழுக்குக் கோட்டின்
விவரிப்பானது,
ஒரு கல், அல்லது சிறு மணலின் துகள்
உறுத்துகையில்
அதன் மேலும் அதனைப்பற்றியும் படலங்களை
ஒன்றின்மேலொன்றாக ஏற்றி
காத்திருந்து இருபது முப்பது ஆண்டுகளாகி
முத்து பெறும் வெற்றுச்சிப்பிக்கு
ஒப்பல்ல தான்.
என் செய்ய?
கூரிய சவரக்கத்தியின் குறுக்கே, நீள்வாக்கில்
என எப்பக்கமும் நடக்குந் திறனை
ஒரு நத்தை பெற்றிருப்பதுபோல்
ஆழியிலிருந்து வெளிப்பட்டு
நரர்கள் புழங்கும்
நாவிதர்களின் அங்காடிகளை தேடியவையும
அசௌகர்யம் எச்சிப்பிக்கும் நேர்ந்ததில்லை.

--- வேதா

காலை முதற் தேநீரின் மேற்
கடை முகிழ் கருவான்
தத்தி நகரும் தேய் பிறை
சொல்லொன்று வீழ
மொட்டவழிக்கும் பாலாடை
குமிழ் மேல்
குவியும் ஈக்களின் திரளில்
இறுதி முச்சு இசைவளி
தாளம் தழுவுங் குவளை
சுடுகிறது பாடலின் இடைவரி
திக்கித் திக்கியே கேட்கிறேன்
தீ குளிர்நங் கணம்
நீயிரைத் தெறிந்த நீர் வினவை
ஆழ்ச்செல்ல மேலெழும்பும் பதில்
பந்து போல்
சுவற்றில் பாதம் பதித்து
தரைகளில் கைகளால் நடக்கிறது
பதிலுக்கு விழுங்கிய பல்லியில்
சிறு பூச்சிபோல் துடிக்கும் அறுந்த வால்
தவளை சிரிக்கக் கனைக்கிறது
இவ்வம்மாவாசை இரவின் இறுதி யாத்திரை
பாம்பின் தொண்டை முடிச்சு தான்
மஞ்சள் கிழங்குகை
மழுங்கி யொளிரும் அம்மரகத மணி

--- நாம் சங்கரி

"அவள்" என்ற கவிதைக்கு
இது தான் பொருள் எனவும்
இவ்வளவு தான் பொருள் எனவும்
சொல்லிட முடியாது உங்களின் மனங்களில்
இது நாள் வரை இத்தனை எண்ணங்கள் தான்
தோன்றின என உங்களால் கணகிட முடிந்தால்
"அவள்" என்ற கவிதைக்கும்
உங்கள் பொருள் கூறி முடித்திட முடியும்...

--- ஆர்.பி.சாமி.சீலியம்பட்டி

கத்தியால் வெட்டலாம்
சுத்தியால் அடித்து உடைக்கலாம்
ஈட்டியொன்றால் குத்தலாம்
கவண் வில்லால்
குறிவைத்துத் தாக்கலாம்
வில் அம்புகள் எய்யலாம்
அல்லது
இன்னுமொரு வழியெதுவென
யோசித்து
உபயோகித்துப் பார்க்கலாம்
வெட்டப்பட்ட
மண்டையுடைக்கப்பட்ட
ஈட்டியால் குத்தப்பட்ட
அம்புகள் இதயம் பாய்ந்து
வேறேதேதோ வழிகளில்
காயப்படுத்தி
வலியோடுடனான
ஆடு
மாடு
கொழி
இன்னும் ஏதேனுமொரு
விலங்கொன்றின் கொலைக்குப் பிறகு
புதைத்துவிடுங்கள்
உங்கள் வயிறுகளில்
விடுமுறை ஞாயிற்றுக் கிழமையொன்றில்
அறுசுவை விருந்தொன்றைச்
சிறப்பிக்கும் பொருட்டு....

--அன்வர் மீல்தன், திருவண்ணாமலை

இளமையில் வறுமை
குறையாமல் இருக்கிறது
பழைய ஞாபகம்..!

--- கு ர சி

வெறும் பேச்சுகள்
என் பசியாற்றுவதில்லை..

ஆதலால்,
எனக்கான அரிசியில்
என் பெயர் எழுதிய
கடவுளின் பேச்சுகளை
நிறுத்துங்கள்!

என் தட்டில் பசி போக்கும்
சோற்றுக்கான அரிசியை விதைத்த
கடவுளின் பேச்சுகளை நிறுவுங்கள்!

அர்ச்சனை செய்யாவிடினும்
பாலாபிசேகம் நடத்தாவிடினும்
சிலுவையில் ஏறாவிடினும்
பாவங்களை ஏற்காவிடினும்
வேதத்தை இறக்காவிடினும்
தூதுவர்களை அனுப்பாவிடினும்
என்னை உயிர்ப்பிக்க
அவன் இருக்கிறான்
எப்போதும்!

அவன் புகழ் பாடுங்கள்
அது போதும்!
அவனை வாழ விடுங்கள்
அதற்கு ஈடு இணை இல்லை ஏதும்!

--- மீனா

சிறு வயது விதவை
பூ வைத்துப் போகிறான்
சாமிப் படத்திற்கு.....

--- அக்கரைக் குயில் (ஏ எச் ஹிம்ஸானா)

விழிகள் விழித்து கிடக்கும்
இந்த இரவின் மிச்சம்
சிதையூட்டப்பட்ட பிணத்தின்
கடைசி நிலையை
என்னில் உணர்த்துகிறது
நீண்ட நெடிய பயணம் பின்
களைப்புற்ற யாக்கை
புத்தனை போல் அமைதி
வேண்டியே கிடக்கிறது
மனம் மட்டும் கட்டுகடாங்காமல்
யானை போல் மதம் பிடித்திரிகிறது
ஒளி மிளிர் போகும் பகலுக்கும்
இருள் மங்கும் இரவுக்குமிடையே
இனி அனலி ஆளப்போகும்
என் பகலில் தொடரலாம்
இந்திகழ்வு மறு இரவுக்கான
ஒத்திகையாக...

--- பாரதி

ஒப்பாசி வைத்து...
மாரடித்து அழுது...
ஓலமிட்டுக் கண்சிவந்து
நீர்வடித்து நீர்த்துப்போய்...
கதறி துடித்த
இழவு வீடுகளைக் கூட
கடந்துப் போய்கொண்டிருக்கிறோம்

பிரேதத்துடன் ஒரு செல்பியும்
கண்ணீர் வடிக்குமொரு
ஸ்மைலியையும்
பகிர்ந்துக் கொண்டு....

--- கே.எஸ். கலை, இலங்கை

ஒரு இளநீர்.
இரண்டு குழாய்கள்

அவள் குடிப்பதற்காக
நான் குடிப்பதுபோல்
ஏமாற்றினேன்.

நான் குடிப்பதற்காக
அவள் குடிப்பதுபோல்
ஏமாற்றினாள்.

இருவரையும் ஏமாற்றியது...
வறட்சி.

--- ஆனந்த்

இருவருக்குமிடையே
சிறிய கோப்பை
சின்ன நற்காலி
சிறு வெற்றிடம்
சிற்சில நினைவு குறிப்புகள்
காலம் மட்டும் மிகப்பெரிய
கள்ள மவுனத்தை நிகழ்த்துவதேனோ ?
விடையற்ற கேள்விகளை போல
எல்லையற்ற பாதைகளுக்குள்
நுழையும் ஏக்கங்களையும் அழித்துவிடு காலமே...

--- சீதா

அவனுக்கு ஐதகத்தில் சிறைவாசியிருந்தும்
அந்தச் சீட்டை
எடுத்துத் தரவில்லை
சிறைவாசத்தின் வலியறிந்த
ஜோதிடக்கிளி.

--- பாரியன்பன் நாகராஜன்

கேள்விக்குறியில்லா வினாத்தாள்

சித்திரைப் பாலையின் மத்தியில் கட்டில் மேல்
சயனித்திருந்தக் கடவுளை
ஒரு குவளை தாகத்தோடு சந்தித்தேன்

என் நுழைவினால் சிடுசிடுத்த
அவர் பார்வையை வாங்கிக்கொண்டு ,
இந்திய மக்களின் எண்ணிக்கையொத்த
கேள்விக்குறிகள் அடங்கிய
பெட்டியொன்றை அவர்முன் வைக்கிறேன்

நிகழ்தகவின் அடிப்படையில்
சிக்கிய ஒரு கேள்விக்குறிக்கான
எழுத்துகளை வாசிக்கிறார்,
" பெருவெடிப்பின் ஆழந்த
இரகசியம் என்ன?"
என்ற நோபல் பரிசு பெற்ற
ஏதோ ஒரு அறிவியலாளனின்
கேள்விக்கு ,
"அது என் சமையலறையில்
வெடித்துச் சிதறிய ஒற்றைக் கடுகு " என
பதிலளிக்கிறார்

அடுத்து சிக்கிய கேள்விக்குறிக்கான
"மனித இனத்தின் இலக்கு எது?"
என்ற எழுத்துகளை வாசித்தவர்
அந்த எழுத்துகளை என் கையில் தந்து
"பதில் அதிலேதான் உள்ளது
யோசி" என்கிறார்
பல நூற்றாண்டுகள் அவர்முன்
யோசித்தபடி நின்றுகொண்டிருக்கிறேன்

அடுத்தடுத்து சிக்கிய

"கடவுள் எதனுடைய பரிணாம
வளர்ச்சி? " ,

"பூமியின் கடைசி மூச்சை
கவாசிக்கப்போவது யார்? "

"காந்திக்கும் ஹிட்லருக்கும்
ஏன் இந்த மரண ஒற்றுமை?"

போன்ற மீதமிருந்த அனைத்துக்
கேள்விகளையும் வாசித்து,
வெஞ்சூட்டு பெருமூச்சொன்றை
வெளியேற்றுகிறார்,
பின்
கேள்விக்குறிகளைத்தையும்
சில ஆச்சரியக் குறிகளாகவும்,
சில கமரக்களாகவும்,
சில காற்புள்ளிகளாகவும்,
மேலும் முற்றுப்புள்ளிகளாகவும்
உருமாற்றி பெட்டியிலிட்டு
சும்மாடு இல்லா என் தலையில்
ஏற்றி

"இப்போது உணவு இடைவேளை செல் "
என பணித்த அவர் கண்களில்
பசிக்குப் பதிலாக கேள்விக்குறிகளே
சுழன்றுகொண்டிருந்தது

இப்போதுதான் கவனித்தேன்
அவர் சயனித்திருந்தது கட்டிலின் மேல் அல்ல
கேள்விக்குறியில்லா
வினாத்தாள்கள் அடங்கிய
கட்டுகளின் மேல் என.....

--- சக்திவேல்சொக்கலிங்கம்

இசைமேதைகளின் குரல்
ஒலிக்கும் ஹெட் ஃபோனின்
நீண்ட ஓயரை காதுகளில்
சொருகி கொண்டிருக்குமெனக்கு
பெரிதாய் இழப்புகள் ஏதுமில்லை!

கூட்டம் நெரிசலில்
நீற்க முடியாத
ஒரு பெரியம்மா கம்பியோடு கம்பியாய் கூன்
வளைந்திருப்பது
எனக்கு தெரியாது இல்லையேல் நான் பார்த்ததில்லை..

இருக்கைக்கு வடபுறம்
எப்படியோ
நான் சிரிப்பதை பார்த்து சிரிக்க துடிக்கும் குழந்தையின்
பொன் முறுவல் பரிசாக கிடைத்திருக்கும் தருணத்தை
சுவைத்ததுமில்லை...

யாரோ ஒருவர் உயிருக்கு போராடி
பறந்து கொண்டிருக்கும் ஆம்புலன்ஸ் சத்தம் என்னை
எதுவுமே செய்ததில்லை...

சுங்கச்சாவடியின்
வளைவு பகுதியில்
விழுந்து கிடக்கும் யாரோ ஒருவரின் பெருமூச்சு எனக்கு
இன்றுவரை கேட்டதேயில்லை

இதோ என் அருகில் நெருக்கமாய் அமர்ந்திருக்கும்
அவர்களை பற்றி எதுவுமே தெரியாதெனக்கு.

எனக்கு தெரிந்ததெல்லாம்
சன்னல் ஓர இருக்கையும்
ஹெட் ஃபோனின் மெல்லிசை பாடலும்தான்.

அருகாமையை பற்றிய இழப்பு
இழப்பாகவே இருந்ததில்லை

அப்போது நான் இசையின் சொர்க்கதில்
மூழ்கி மூழ்கி மிதந்திருக்கிறேன்.

என் கவலையெல்லாம்
ஐன்னல் ஓர இருக்கை
ஒரு பிணத்தை சுமந்து வருவதாய்
கவிஞன் ஒருவன் என்னைப்பற்றி எழுதாமல்
இருந்தாலே போதுமானது எனக்கு!

--- ஸ்டெல்லா தயீழரசி ர

ஓடும் ரெயிலின்
ஆளில்லா பகுதிகளில்
பயணம் செய்வோர்
தயவு செய்து
விழித்திருக்கவும்...

விற்பனை
பொருட்களுடன் வந்து
வாங்கும் படி
கெஞ்சி நீற்கும்
பார்வையிழந்த வியாபாரிகளிடம்
"ஆளில்லை" என்றேனும்
சொல்லியனுப்ப...!!

--- வணவை தூரிகா

வசிப்பது கூரை வீடு
கீழ் தளத்தில் நான்
மேல் தளத்தில் குருவிகள்.

--- கவிதை ராஜா

அது வந்திட
ஏதேதோ கதை பேசும்
கண்குறி மாற்றாது வீசும்
மறுப்பில்லையேல் பாய்ந்தே மிஞ்சிட ஓடும்
தடுத்திடவே ஓய்ந்திடாது கெஞ்சிட தேடும்
மெல்ல அங்கே சூடேறும்
எதிரிலும் சூடேற்றி தன்னை ஆற்றிட முயலும்
உதிரயிங்கே ஓட்டமெடுக்கும்
உவந்தால் மனம் ஆட்டம் போடும்
கண்சிவந்து அதில் கிறங்கும்
உடல் மெல்ல நடுநடுங்கும்
உதடும் அப்போ அறியாது துடிதுடிக்கும்
ஓற்றை குறியே அதன் நோக்கம்
மற்றவையை அங்கே புறம் ஒதுக்கும்
வரையறை வகுத்து அங்கு கட்டுப்பட
காமம் கூட இங்கே காதலாகும்
அரைகுறையாக அறிவு மழுங்கி விட்டால்
அன்பு கூட அற்றுப் போகும்
விலங்குக்கு ஈடாய் இச்சை ஆகும்
தனிந்த பின்னும்
உடல் சூடாகி
துணிந்து பிறரை சூடாக்க
தந்தேவை பூர்த்தியாக புறபடல் வந்தால்
நான் விபச்சாரனே

--- ஏ.பி.எஸ். ஷஹீத்

நம் இருவருக்குமிடையேயான
அந்த உரையாடல்
ஆரோக்கியமானதாக இல்லை
நலிந்தே நீள்கிறது
ஓடிந்து விடுமென எதிர் பார்க்கையில்
வளைந்து நெளிந்து செல்கிறது
வறண்ட சிறு ஓடையைப் போல்
நம் காதலின் ஈரம் தேடி...

--- மு. சுகுமாரன்

வாழ்க்கை சிலந்தி விரிந்த வலை
பிரபஞ்சம் என்றென்றி
உள் நுழைந்தேன்...

விஷ வர்ணப்பூச்சு நட்சத்திரங்கள்
பறித்த இமை நேரம்
இதயம் குடைந்தது
இமை இயக்க ஆரம்பித்தது ..

சட்டென கால்கள் சூன்யம் நிறைந்த பாதை
சொர்க்கமென நடை பயின்றது ..

நண்பனெனும் பெயர் கொண்ட கடவுள் தடுக்க
விலக்கி நடந்தேன் விலகிப்போனேன் ..
சொர்க்கமதை தொட்டுவிட்ட நொடியில்..

கண்ணீர் புத்தகம் படிக்க
ஆயத்தமான கண்களுக்கு ..
புன்னகை பக்கங்களில்
வெளிச்சம் புலம்படாதவனாய் ..

ஆம் மனம் செய்த
முட்டாள் தனங்களுக்கெல்லாம்
காதலென்று பெயர் வைத்து
என் குற்றமே ...

--- நவிதாபிரியன்

சிறகை விரித்து
முழுச்சூரியனை விழுங்குகிறது
பறவை!

--- மகி

நட்பு செய்வோம்

என்னால் நேசிக்கப் பட்டு
என்னை நேசிக்கும் என் மனைவியும்
என் குழந்தைகளும்

உன்னால் நேசிக்கப் பட்டு
உன்னை நேசிக்கும் கணவனும்
உன் குழந்தைகளும்

நமக்காக காத்திருப்பார்கள்
நம் நம் வீடுகளில் .

இன்றைய தினத்தில்
நிகழ்ந்த
எண்ணப் பறிமாற்றங்களால்
நாம் அவர்களை
மேலும் அதிகமாக நேசிக்கக்
கற்றுக் கொண்டோம் .

யாரையும் பாதிக்காத
நம் கனவுகளை கலைத்து விட்டு
வா, என் பிரிய சினைகிடையே ,
உடைகளில் ஓட்டிய
மணல் துகள்களைத் தட்டி விட்டு
பிரிந்து செய்வோம்
நானை நம் நட்பைத் தொடர்வதற்கு .

--- சுப்ர

சென்றபோக களையெடுப்புகளில்
ஆழப்பதிந்த பாதங்களில்
முளைவிட்டிருக்கிறது இப்போகத்தின்
தான்யங்கள்.

--- ஜி.பி.இளங்கோவன்

கையில் ஏதோ ஒரு இசைக்கருவி
வயலின் போல
பலரும் நடமாடிக் கொண்டிருந்த
ஐன சந்தடி மிக்கதொரு வீதி முனையில்
வந்தமர்ந்து இனியதாக ஒரு இசையை மீட்ட
யாரையும் நிமிர்ந்து பார்க்காமல்
மும்முரமாய் இசைக்கும் அவனை
அந்த இசைக்கருவி
வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது
வாழ்க்கையின் திறவுகோலை
தொலைத்தவர்களில் அவனும்
ஒருவனாக இருக்கலாம்
தொலைத்தவர்களில் பலர்
தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்
திறவுகோலை ..
அவன் இசைத்து கொண்டிருக்கிறான்
அவ்வளவுதான் !
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவன் அவன்!

--- கருணாநிதி ஷண்முகம்

செம்புனலாய் மெய்புகுந்து செருக்க கற்றும்
***செந்தமிழின் தீஞ்சுவையில் விருத்தம் பாடும்
கம்பனவன் சிந்தனையும் களைத்து நிற்கும்
***கவியமுதை மனமுருகும் கோலந் தன்னில்
அம்புலியின் குளிர்டுத்து அந்தி வான
***அதரங்கள் அவிழாது நொடியில் வீழ்த்தும்
பம்மையெழில் கண்திறந்து பார்வை யாலே
***பன்மொழிகள் பேசுகின்ற பாவை நீயே.....

--- இதயம் விஜய்

புதிய மகிழ்வுந்து
வாசலில் வந்து நிற்கிறது
கடன்காரன்

மழை மேகம்
காற்றடிக்க கூடி வருகிறது
உதிர்ந்த சருகுகள்

ஊற்றிய மது
காணாமல்போயிருந்தது
கட்டியிருந்த வேட்டி

கொளுத்தும் வெய்யில்
கட்டுக்குள் கொண்டுவர
போராடினர்
வனத்தில் பற்றிய தீ

சிதறிய நிலவு
குடிகாரன் வீட்டு
கொல்லைப்புறத்தில்
உடைந்த புட்டிகள்

சிறப்பு விருந்தினர்
மது ஒழிப்புக் கூட்டத்தில்
மதுஆலை அதிபர்

தொகுதி பங்கீடு
கட்சிகள் முடிவு செய்தன
பணப் பரிமாற்றத்தை

மரம் நடுவிழா
முடிவுக்கு வருகிறது நட்டவுடன்
அமைச்சரின் பதவி

குறையும் விடுமுறை

கூடிக் கொண்டே வருகிறது
குழந்தையின் சோகம்

பள்ளிக்கூடம் முடிய
வீட்டிற்கு திரும்ப வருகிறது
அடகுவைத்த தாலி

--- சோழா முருகேசன்

முணுங்கல்கள்

ஒருவருக்கு ஒருவராய்
வாழ்ந்து
மூவரானோம்...!!!
மூன்றாம் ஜீவனுக்காக
முழுநேர இயந்திரமனோம்...!!
ஒடிக் கொண்டே இருந்த
இயந்திரம் நம் மூன்றாம்
தலைமுறையில் முழுமையடைய
முதுமையை உணர்ந்தோம்...!!
மூழ்கிப் போன காலங்களை
எண்ணி இன்று
முதியோர் இல்லத்தில்...!!
முணங்கிக் கொண்டே நாம் வாழ்க்கை...!!

--- கவிதா ரமேஷ்

ஓவியக் கண்காட்சி கூடம்
ஒட்டுமொத்தமாய் வியப்பில் மூழ்க
வந்தமர்கிறது பட்டாம்பூச்சி

--- குலேந்திரன் ஜெயராம்

கூண்டை காதலிப்பவள்

எனக்கு சுதந்திரம் பிடிக்கும்
சுவர்கள் இல்லா வானவெளியில்
சிறகுகள் வலிக்கும் மட்டும் பறந்து
நீழல் தரும் மரங்கள் அமர்ந்து
தூரதேச தடாகத்தில் தாகம் களைந்து
மலை கடல் ஆறுகளை கடக்கும்
சுதந்திரம் எனக்கு பிடிக்கும் தான்

நானே கூண்டின் மீது மனங்கொண்டேன்
கூண்டும் என்னை காதலிப்பதாக
நான் ஏனோ நம்புகிறேன்
கூண்டிடம் எனக்கான பாதுகாப்பு இருப்பதாக
நான் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறேன்

சிலசமயங்களில் அதுவே தன் கதவுகளை
எனக்காக திறந்த போதிலும்
அதன்மீது கொண்ட பற்றால்
நானே உள்ளிருந்து தாழிட்டுக் கொண்டேன்

சுதந்திரம் பிடிக்கும் ஆதலால்
சில முறை கூண்டை
என் சிறகுகளில் கோர்த்துக்கொண்டு
பறக்க முயன்று தோற்றிருக்கிறேன்

அறிவுக்கு தெரிகிறது
சுதந்திரத்தின் நீளப் புல்வெளியும்
வனம் நனைத்த அடர் தீவுகளும்
மணல் படர்ந்த பாளையும்
கூண்டை விட அழகானவையென
எனினும், கூண்டின் கம்பிகளை
இருகப்பற்றி தொங்கும் இம்மனதை என் செய்வேன்

--- டயானா

உன் பூ
முன்போலவே இருக்கின்றது

உன் பனி
நெருப்பு வேடத்தில் நடக்கிறது

உன் இனிப்பில்
சற்று மிளகுப்பொடி
தூவியிருக்கிறாய்

அன்பின் தலைகீழ் தவம்
உன் கோபம்

உள்ளொன்று வைத்து
புறமொன்று பேசும்
உன்னைப் பிடித்திருக்கிறது

உள்ளே வைத்திருப்பது
என்னை என்பதால்

--- மதிபாலன்

ஒற்றை
சிறகாய்
தோணிகள்
தொழும்புகடலை
பறந்து அமாந்து
இரசிக்கிறது
அலைமுழுக்காட்டும்
பாறைமேல்
காகம்

--- ஆடலரசன்

அம்மாக்களின் சுவை

அம்மாக்கள்
அவர்கள் தான்
புனிதமான சுவைகளை
நமக்குணர்தியவர்கள் ...!

பிஞ்சு விரலின்
மென்மையை நீவி க்கொண்டு
பாலூட்டிய
பாசக்காரி அவள் தானே ...!

காஃபியோ , டீயோ
என தொட்டில் பழக்கம்
சுகுகாடு வரையென
பாலால் ஆன பந்தம்
பாய்ந்துக்கொண்டிருக்கும் ...!

பாகற்காய் கூட்டோ
அல்லது அத்தி க்கூட்டோ
வீட்டில் புசித்தால் இனிக்கவும்
பள்ளிக்கூட டப்பாவில்
கசக்கவும் செய்தது எது ?

அந்த மாயை
அவள் கை விரல்களில்
அவள் ஊட்டாத இடம்
கசப்புக்களை தானே தந்து விடுகிறது ...!

அவள் புடவையின்
தொட்டிலில் தான்
சிறுவயதில் தவழ்ந்தேன்
அந்த பால்வாடையின் நறுமணம் தான்
இன்று வரை சேலையின்

மதிப்பை மறவேன் ...!

சின்ன சின்ன வெல்லரி விதையோ
அல்லது கிர்ணி பழ விதையோ
அல்லது பலா க்கொட்டையோ
வேலை செய்யுமிடத்து
வியர்வை வாடையில்
முந்தானை முடிச்சில்
முடிந்து தருமவளின்
சுவை நிகர் அறியேன் ...!

--- கார்த்திக்

உதிர் மயிர்கள் உருப்பெற்று கோளத்திரட்டலில்
திரண்டு
மயிருருண்டை உருண்டு கொண்டு
உள்ளங்கைகளில்

உதிருமுன் கருங்கிரிடங்களுக்கு
எத்தனை பெயர்
கேசம், கூந்தல், முடி இன்னும் இன்னும்

எண்ணெய் தேய்ப்பும்
வாசனை திரவிய பூச்சும்
வெளுத்தால் சாயத்தடவலும்
கவனிப்பும் கண்காணிப்பும்
ஆடிமுன்னும் ஆடி தீர்க்கும்
ஓட்டியிருக்கும் வரை ஓய்யாரம்

உதிர்ந்து மயிராகி
உருளும் இவ்வுருண்டை
தலைகாணாமா? தரை காணாமா?

--- அமுதகுணாளன்

தேவதை

பாட்டியின்
மடியில் தாலாட்டாய்
தினமொரு தேவதைக் கதை
தான்.
எனக்கு தேவதைகள்
பிடிக்கும்

மலர்களுக்கு நடுவில்
பட்டாம்பூச்சிகள் வட்டமிட
தேவதைகள்
தோன்றுவார்களாம்.

வெள்ளை ஆடையில்
ஆபரணம் சிறிதும் இன்றி
அழகாய் இருப்பார்களாம்.
தேடிக்கொண்டிருந்தேன்
தேவதையை

அட
ஆச்சர்யம் அடுத்த வீட்டு
சிவப்பு ரோஜா தோட்டத்தில்
தேவதை
மலர்பறித்தபடி.

விடுவேனா என்ன
அடம்பிடித்த தேவதையை
விரல் பிடித்து இழுத்து வந்தேன்

அக்கா முகம்சுழித்தாள்
அம்மா முணங்கினாள்
அப்பா என்னை அதட்டினார்
என் தேவதை வந்தவழி
கண்ணீரோடு சென்றாள்.

பாட்டி சொல்லும்

கதை எல்லாம்
பொய் என புரிந்தது
வெள்ளை உடையணிந்த தேவதையை
வீட்டிற்கு அழைத்து வந்த போது...

--- கயல்விழி

அப்பொழுதெல்லாம்
அந்த மரப் பொந்தில்
பாம்பு இருப்பதாய்
மாமா சொல்வார்

அங்கிருந்து
எட்டிப் பார்க்கும் கிளிக்குஞ்சின்
கோவைப் பழ மூக்கோ
என்னை வா.. வா..
என அழைக்கும்

இப்பொழுதெல்லாம்
நீனைத்து கொள்கிறேன்
மாமா எப்படியோ
காப்பாற்றிவிட்டார்

கிளிக் குஞ்சையும்
கூடவே என் கால்களையும்

--- கே.செந்தில் குமார்

மூங்கிற் படலில் உலரும்
அம்மாவின் புடவைக்குள் நுழைந்து..
தனை ஆசுவாசப்படுத்திக்கொள்கின்றது வெயில்...

--- தமிழ்த்தென்றல்

நலம்தரும் தர்பூசணி

பார்ப்பதற்குப் பெரிதான முட்டை போன்று
 ----பசுநீரத்தில் மனம்கண்ணை ஈர்த்து நிற்கும்
 நீர்ச்சத்து அதிகமுள்ள இப்பழந்தான்
 ----நிறமுள்ளே சிவந்திருக்கும் விதைக ளோடே!
 பார்வையினை மங்கவைத்துச் சிறுநீ ரகத்தைப்
 ----பாழ்செய்யும் நீரழிவை உடலில் நீக்கும்
 வேர்போன்ற கண்முளை உறுப்பு கட்டு
 ----வேலியாகி வரும்நோயைத் தடுத்துக் காக்கும் !

சத்தென்னும் ஏசீயும் நிறைந்த இந்தச்
 ----சதைப்பழமோ புற்றுநோயின் அணுவைக் கொல்லும்
 சுத்தமாக விதைநீக்கிச் சாராய் ஆக்கி
 ----சுவையிளகு சேர்த்தருந்த எடைகு றைக்கும் !
 சித்தர்தாம் சொல்லிட்ட பசுவைக் கீரை
 ----சிந்தாமல் தருகின்ற இரும்பு சத்தை
 முத்தாகத் தருவதுடன் ஆண்மைத் தன்மை
 ----முருங்கைக்காய் போலேற்றி வலிமை சேர்க்கும் !

வாடைவீசி வியர்வைதரும் தோல ரிப்பை
 ----வாராமல் தடுத்துடலை மணக்க வைக்கும்
 கூடையெனத் தொப்பையாக்கும் கொழுப்பு தன்னைக்
 ----குறைத்திளமை அழகுதனில் மீளிரச் செய்யும் !
 பாடையிலே நமையேற்றும் நோய்க ளுக்குப்
 ----பாதையினை அடைத்துவாழ்நாள் கூட்டி நிற்கும்
 கோடைக்கே ஏற்றபழம் தர்பூ சணியைக்
 ----கொண்டாடி உண்டுஉடல் குளிர்ப்போம் நன்றே!

--- பாவலர் கருமலைதமிழாழன்

பட்டாம்
 பூச்சிகளின்
 கண்ணீர்.

கண்கள்
 கண்ணாடியானால்
 பிம்பங்கள்
 கனவுகளா.?

புள்ளிகளை
 கோடுகளாகவும்.
 கோடுகளை
 புள்ளிகளாகவும்.
 சந்தர்ப்பங்களே
 தீர்மானிக்கிறது.

உதீர்ந்த பூக்கள்
 பட்டாம் பூச்சிகளின்
 கண்ணீர் துளிகள்.

நமக்கு
 பிடித்தமானவர்கள்தான்
 நம் விருபங்களை
 தேர்வுசெய்கிறார்கள்.

உள்ளங்கையில்
 உலகம்.
 காட்சி பொருளாக உறவுகள்.

விட்டுக்கொடுப்பது
 அழகான வாழ்க்கை.
 வாழ்க்கையை விட்டுக்கொடுத்தவர்களுக்கு
 எது அழகு.

--- த.சங்கீதம் சதீஸ் குமார்

பரண் மேல்
கிடந்தன பாசங்கள்
செல்லரித்து

அன்புள்ள என்றே
தொடங்கிய
இன்வேன் லெட்டரும்
போஸ்ட் காட்டும்

ஒன்றை வாசிக்க
நலமாப்பா
மருமவ புள்ளைங்க சுகமா.
நா பரவால்ல
அம்மாதான் முடியாம கெடக்கா
ஒரு எட்டு வந்து பாத்து போயேன்
வெக்கமா இருக்கு
உங்கிட்ட கேக்க

மருந்து வாங்க
கொஞ்சம் பணம்
அனுப்புறியா அறுவட
முடிஞ்சதும் தந்துடுறேன்
சும்மா சும்மா பணம்
கேக்கிறன்னு வெறுத்துடாத
ஒன்ன விட்டா யார் இருக்கா
எங்களுக்கு
உன் உடம்பையும் பாத்துக்க

இங்கனம்
அப்பா

வழியும் கண்ணீரை
துடைக்க மனமின்றி.....

--- வீ.கதிரவன்

எச்சிலால் நாவறட்சியை
துடைத்துக்கொண்டு
சிறகுகள் மாய்ந்து
சிறு விரல்களால் காற்றை நீவி வந்து
சில சொட்டு உணாவாகினும்
தன் இட்டப்படி கிட்டிலிடாதா?
என்ற பேராவலில் நீர் தொகுப்புக்கரையில்
எலும்புடைந்து கிடந்த
இலுப்பையில் கண்கள்
மயக்கமுற்று வந்தமர்ந்தது,
வேனலில் வெந்திருந்த
அயிரையை வண்டல்
தன் வாயில்போட்டு
சப்புக்கொட்டிய சப்தம் கேட்டு
இங்கும் வேடுவன் வந்தான் என்று
வேறொரு நீர் தொகுப்பு கரைக்கு
விரல்களால் பறந்தது கொக்கு!

--- R.புருஷோத்தமன்

இடைவெளியற்று நிரம்பி கிடக்கும் காற்றாய்
இடைவெளியற்று நிரம்பி வை உன் முத்தங்களை

காய்ந்து வெடித்து கிடக்கும் நிலமாய்
என் உதடு
ஈர முத்தங்களை எப்போது பொழிவாய்

அனுமதியின்றி ஆடை களைத்துப் தீண்டும் காற்று
எழுதி விட்டுப்போகிறது
முத்தத்தின் முன்னுரை

முத்தம்தான் அன்பின் முகவரி
முத்தத்தின் வாயிலாக நீ எழுது
காதலின் முதல் வரி

--- ப.குணா

இலையுதிர்கால கிளையில்...
துளிர்க்கிறது..
இரு பறவைகளுக்குள் கூடல்..

--- எம். செல்வகணேஷ்

எழுதிய எழுத்துக்களுக்கு அர்த்தங்களை தேடி திரிந்து
கொண்டிருக்கையில் தேவதையவள் எனக்கென்ன
வந்தாள்....

விழிநீரால் நனைந்து நனைந்து நமத்துப்போன
தலையனை பஞ்சுகள் இனி இரவு குளிரில் நடுங்காது
கதகதப்பாகும் அனைப்பில்....

நெடு நீண்ட தனிமை இரவுகள் மணலாய் கரைந்து
காணாமல் போகிறது நீரில் மின்னலின் வேகமும்
தோற்றுப்போகிறது....

உயிரற்றிருந்த அலைப்பேசியும் உயித்தெழுந்து விட்டது
என்னவளின் குரல் கேட்க தத்தை மொழிப் பேச்சு
தித்திக்கும் தேனாய்....

முடிவுரைக்காக காத்திருந்த ஒரு நீள் தொடர் கதை
மீண்டும் முன்னுரையுடன் தொடங்கிவிட்டது
முடிவில்லாததாய்....

--- அருண்குமார் ப ஆ

நடைபழகும் குழந்தை
விழுந்து விழுந்தெழுகிறது
நீழல்

--- பட்டுக்கோட்டை பெ முர்த்தி

ஆயா

மழலைப்பள்ளி
கழிவறையில்
உங்களால்
ஒடுக்கப்படுபவர்களின்
கரங்களால் தான்
கழுவப்பட்டு
காக்கப்படுகிறது
உங்கள்
குழந்தையின் மானம்

--- புன்னகை பூ ஜெயக்குமார்

சாவுக்கொரு மணி
நான் அடிச் நேரம்
திண்ணையில் கெடந்த
சங்க ஊதின சிவனாண்டி
ஊர தாண்டி கெடந்த
செவத்தம்மாவ கைகாட்ட
எரும ஏறி வந்த எமன்
படக்குனு உசுர பறிக்க
கேக்க ஆளத்த கெழவி
களுக்குனு செத்த கதை
பெருமையா பேசினாலும்
உள்ள வலிதேன்...

--- ஸ்ரீ

குப்பையை தேடிய மழலைகள்
கடைசி வரை கிடைக்கவே இல்லை
பெற்றோர்கள்

--- சாண்டில்யன் விவேகானந்தன்

சாமிகிட்ட போ...
 சாமிகிட்ட போ.. என்று
 கை வேறு கால் வேறென்ன
 பிய்த்தெறிந்த பொம்மையை
 ஒவ்வொரு பாகமாக மீண்டும் சேர்த்து
 பொம்மையின் காதில் பேசுகிறாள்
 'சாமிகிட்ட போய்யிட்டியா நீ?
 அப்போ
 சாமிகிட்ட போன
 என் அம்முக்குட்டியோடு விளையாடு' என்று
 அவளைதான் கடந்து போகிறீர்கள்
 பைத்தியமெனச் சொல்லி நீங்கள்....

--- மணி_அமரன்

கொஞ்சம் எறும்புகள்
 கொஞ்சம் பூச்சிகள்
 கொஞ்சம் பறவைகள்
 சில ஆடுகள்
 சில மாடுகள்
 சில நாய்கள்
 சில கோழிகள்
 சில மனிதர்கள்
 சில சிறுசெடிகள்
 கொஞ்சம் பூமி
 கொஞ்சம் காற்று
 எல்லாவற்றுக்குமாக
 தந்துவிட்டு
 தனக்கான நிழலைத்தேடி
 நகரமுடியாமல்
 தகிக்கிறது மரம்

--- குடந்தைகோ.பாலமுருகன்

விழி மூடிடும்
 பொழுதொன்றில்
 இரவுக்குள் குளித்திடும்
 நிலவொன்று மேலே எழு,
 மாலையின் காற்றுக்குள்
 மனதை நான் தொலைக்க,
 விரலின் மோதிரத்தை
 சுற்றிச் சுற்றியே என் நினைவும் சுழல,
 சில நீர்க் குமிழிகளின் ஓசையில்
 என் ஆசையை
 எனக்குள் மட்டுமே
 வெளியேற்றி இரசிக்கிறேன்,
 ஒரு பெருமழையின்
 தாகத்தை விரும்பும் கடல் நீராக நான்.

--- Pearl Sys (முத்து)

படிகள் வழியே
 இறங்கி வருகிறது
 உயரம்

--- மீயாழ்

கோயில்களைச் சுற்றி
 பக்தர்களால்
 அநாதையாக
 விடப்பட்ட வேண்டுகள்கள்...

--- கோ.சிவராஜன், எலந்தம்பட்டு

விதையையும் துகிலுரிக்கிறார்கள்
 விதைப்பவனையும் துகிலுரிக்கிறார்கள்
 நவீன துச்சாதனர்கள்...!

--- கோபிநாதன் பச்சையப்பன்

மனிதக்கழிவகற்றுதல்
புனிதமென்று புல்லரிக்காமலிருக்க
கல்லாகவே இருந்துவிடட்டும்
அந்தக் கடவுள்களெல்லாம்.

--- வினோத்குமார்_பா

உளியின் உருவம் பார்த்து
நகைத்த நாம்தான்
சிலைக்கு முன்
கை கூப்பி கும்பிடுகிறோம்...

--- புதூர் ராஜ்குமார்

இத்தனை பெரிய
சுயநல பூமியில்...
சொந்தமென்று சொல்ல...
இருவர் மட்டுமே.!!!

ஒருவர்.!!!
வறுமை...

மற்றொருவர்.!!!!
பசி.!!!

அதோ.!!!
மூன்றாவதாக ஒரு குரல் ...

யார் என்று கேட்டோம்...நான்!!
மரணம் என்றது.!!!
நாங்கள்...
மகிழ்ச்சி என்றோம்.!

--- கல்கிதாசன்

நானும் நீயும்
பயணித்த -
பேருந்தின் பின்னிருக்கையில்
இன்னும் ஊர் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறது
ஞாபகங்கள்...

--- பொள்ளாச்சி முருகானந்தம்

கூடு திரும்பும் பறவை
கிளைகளுக்குள் நுழைகிறது
அந்திச் சூரியன்

--- கி.கவியரசன்

திருஷ்டி பூசணிக்காய்
ஓங்கி அடித்தும் சிதறவில்லை
மூட நம்பிக்கை

--- மு_சாத்தப்பன்

முழு நிர்வாணமாகியும்
தெரியவே இல்லை
விவசாயிகளின் போராட்டம்!

--- சக்திப்பிரியன்

உடையாத ஞாபகம்

கடையில் வாங்கி வாராததால்
அம்மா திட்டியதற்கும்
கணிதத்தில் வாங்கி வந்ததனால்
அப்பாவின் திட்டியதற்கும் இடையே
உடையாமல் பத்திரமாய் இன்னும்
ஞாபகத்தில் இருக்கிறது முட்டை.

--- மெய்யன் நடராஜ்